

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA

EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA VEŘEJNÉ EKONOMIKY

Kontrola přenesené působnosti státní správy

Control of Delegated Powers of the State Administration

Student: Pavlína Košařová

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Iveta Vrabková, Ph.D.

Šumperk 2014

Zadání bakalářské práce

Student: **Pavčina Košařová**
Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **G202R055 Veřejná ekonomika a správa**
Specializace: **01 Veřejná ekonomika a správa**
Téma: **Kontrola přenesené působnosti státní správy**
Control of Delegated Powers of the State Administration

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Přenesená působnost státní správy a její typy
 3. Organizace a úkoly kontroly ve veřejné správě
 4. Úkoly a výsledky Krajského úřadu Olomouckého kraje v oblasti kontroly přenesené působnosti státní správy
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

- HENDRYCH, Dušan. *Správní právo. Obecná část*. 8. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012. 832 s. ISBN 978-80-7179-254-3.
HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. Praha: Aleš Čeněk, 2008. 234 s. ISBN 978-807380-096-3.
PRŮCHA, Petr. *Správní právo. Obecná část*. 8. dopl. aktualiz. vyd. Brno: Aleš Čeněk, 2012. 428 s. ISBN 978-80-7239-281-0.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Iveta Vrabková, Ph.D.**

Datum zadání: **22.11.2013**

Datum odevzdání: **09.05.2014**

doc. Ing. Petr Tománek, CSc.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem celou práci vypracovala samostatně, včetně příloh.

V Šumperku dne: 15. 7. 2014

Pavlína Kořánková

Obsah

1	ÚVOD.....	5
2	PŘENESENÁ PŮSOBNOST STÁTNÍ SPRÁVY A JEJÍ TYPY.....	6
2.1	Státní správa a její vykonavatelé	6
2.2	Přenesená působnost obce	9
2.3	Přenesená působnost hlavního města Prahy	14
2.4	Přenesená působnost kraje.....	16
3	ORGANIZACE A ÚKOLY KONTROLY VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ	18
3.1	Typy kontrol ve veřejné správě	18
3.1.1	Předmětná, formální a obsahová kontrola.....	19
3.1.2	Interní kontrola, vnitřní kontrolní systém a řídicí kontrola.....	20
3.1.3	Předběžná, průběžná, následná a závěrečná kontrola	22
3.2	Kontrolní systém v ČR	23
3.2.1	Kontrola institucionální.....	23
3.2.2	Kontrola laická	26
4	ÚKOLY A VÝSLEDKY KRAJSKÉHO ÚŘADU OLOMOUCKÉHO KRAJE V OBLASTI KONTROLY PŘENESENÉ PŮSOBNOSTI STÁTNÍ SPRÁVY	28
4.1	Organizace a poslání Krajského úřadu Olomouckého kraje	28
4.2	Obce Olomouckého kraje podle míry přenesené působnosti	33
4.3	Úkoly krajského úřadu olomouckého kraje v oblasti přenesené působnosti.....	36
4.4	Výsledky Krajského úřadu Olomouckého kraje v oblasti přezkoumání hospodaření ÚSC a DSO	41
5	ZÁVĚR.....	56
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY:.....	57
	SEZNAM ZKRATEK:.....	59
	PROHLÁŠENÍ O VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE.....	60
	SEZNAM PŘÍLOH	61

1 ÚVOD

Kontrola ve veřejné správě je důležitou součástí řízení, přináší mnoho užitečných informací o úrovni výkonu veřejné správy, obzvlášť o výkonu přenesené působnosti státní správy svěřené obcím.

Bakalářskou prací je řešeno téma kontroly přenesené působnosti státní správy v podmínkách Olomouckého kraje za období let 2010-2012.

Cílem bakalářské práce je klasifikovat přezkumy hospodaření obcí dle velikosti obcí a zjištěných výsledků přezkumů, které jsou vykonávány Krajským úřadem Olomouckého kraje v přenesené působnosti za období let 2010-2012. K dosažení stanoveného cíle budou využity metody deskriptivní a komparativní analýzy. V bakalářské práci bude popsána organizace kontrol realizovaných Krajským úřadem Olomouckého kraje vůči obcím. Srovnávány budou mezi sebou výsledky a závěry provedených přezkumů hospodaření v územních celcích Olomouckého kraje, četnost vykonaných přezkumů, počet nalezených chyb a nedostatků v členění dle typu územních celků a porovnání jednotlivých pěti okresů Olomouckého kraje.

Bakalářská práce je kromě tohoto úvodu a závěru složena ze tří hlavních kapitol. V druhé kapitole bude popsána státní správa a její vykonavatelé a přenesená působnost v podmínkách obce, kraje a hlavního města Prahy. Ve třetí kapitole bude vysvětlena organizace a úkoly kontroly ve veřejné správě a typy kontrol, zejména kontrola vnitřní a vnější, kontroly z hlediska času (předběžná, průběžná, následná a závěrečná kontrola), kontrola laická a kontrola na úrovni samospráv. Čtvrtou kapitolou bude přiblíženo a vyhodnoceno vybrané téma kontroly přenesené působnosti státní správy v podmínkách Krajského úřadu Olomouckého kraje za období let 2010-2012, a to zejména přezkoumání hospodaření územních celků.

Bakalářská práce byla zpracována za použití odborné literatury, která je v průběhu této práce citována a její souhrn je uveden v Seznamu literatury.

2 PŘENESENÁ PŮSOBNOST STÁTNÍ SPRÁVY A JEJÍ TYPY

2.1 Státní správa a její vykonavatelé

Státní správu lze vysvětlit jako uskutečňování výkonné moci státu a dále jako organizační činnost definovanou právními předpisy, jež předávají odpovědnost za její výkon určitým institucím.¹ Jak uvádí Průcha², státní správu je možno charakterizovat jako: „*organizující a mocensko-ochrannou činnost státu, která v sobě spojuje prvky regulace, a to v nejobecnějším chápání těchto pojmů.*“³

Hlavním subjektem státní správy je stát, který je představován organizačními složkami státu a správními úřady, jež vykonávají správu jménem státu a v zájmu státu přímo. Nepřímými vykonavateli státní správy jsou orgány, na které byl výkon státní správy přenesen na základě zákona.⁴

K přímým vykonavatelům státní správy patří orgány státu nebo správní úřady jako organizační složky státu. Jsou to:

- vláda,
- ministerstva,
- jiné správní úřady,
- s celostátní působností přímo řízené vládou,
- s celostátní působností řízené ministerstvy,
- s omezenou územní působností,
- veřejné ozbrojené sbory nebo jiné veřejné sbory,
- hlava státu,
- státní úřady vykonávající státní správu mimo její organizační soustavu.

Vláda je vrcholným orgánem výkonné moci s celostátní působností a kolegiálním orgánem, který rozhoduje ve sboru formou usnesení, které musí odsouhlasit nadpoloviční většina všech

¹ HORZINKOVÁ, NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR* (2008, s. 14).

² PRŮCHA, Petr. *Správní právo* (2007).

³ Dto (2007, s. 59).

⁴ HORZINKOVÁ, NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR* (2008, s. 14).

členů vlády, aby bylo přijato. Vláda také plní řídicí a normotvornou funkci. Skládá se z předsedy, místopředsedů a ministrů.

Ministerstva jsou ústřední správní úřady s dílčí působností. Ministerstvo je monokratický orgán, v jehož čele stojí ministr, který ministerstvo řídí a vykonává pravomoci v rozsahu působnosti ministerstva a odpovídá za jeho činnost. Ministerstva mohou vydávat právní předpisy, které se jmenují vyhlášky, pokud jsou k tomu zmocněny.⁵ V současné době v ČR je 14 ministerstev, a to:

- ministerstvo pro místní rozvoj,
- ministerstvo životního prostředí,
- ministerstvo práce a sociálních věcí,
- ministerstvo vnitra,
- ministerstvo zahraničních věcí,
- ministerstvo obrany,
- ministerstvo průmyslu a obchodu,
- ministerstvo zdravotnictví,
- ministerstvo spravedlnosti,
- ministerstvo financí,
- ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy,
- ministerstvo dopravy,
- ministerstvo zemědělství,
- ministerstvo kultury.

Jiné správní úřady s celostátní působností řízené vládou jsou správní úřady s celostátní působností, které jsou řízené vládou, jsou označovány také jako ústřední správní úřady. Od ministerstev se liší tím, že v jejich čele místo ministra, stojí vedoucí jmenovaný vládou nebo prezidentem republiky, a také tím že jejich obor působnosti je užší a zabývají se odborně technickou problematikou, která vyžaduje zvláštní úřad. Jsou to například Český statistický úřad, Český báňský úřad, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže⁶.

⁵ HENDRYCH, D. *Správní právo* (2012, s. 119-120).

⁶ Viz zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky.

Jiné správní úřady s celostátní působností řízené ministerstvy jsou správní úřady, které jsou podřízené některému ministerstvu s omezenými pravomocemi jako např. vydávat právní předpisy. Jedná se mimo jiné o Českou inspekci životního prostředí, podléhá ministerstvu životního prostředí nebo o Českou obchodní inspekci podřízenou ministerstvu průmyslu a obchodu.

Jiné správní úřady s omezenou územní působností byly v minulosti okresní úřady, které vykonávaly státní správu ve svých územních obvodech, vydávaly nařízení a kontrolovaly přenesenou působnost obcí. Po jejich zrušení byla jejich působnost rozdělena mezi krajské úřady a obce s rozšířenou působností.⁷ V současné době sem patří územní odborné správní úřady, jsou to specializované orgány zřízené na základě ustanovení zvláštních zákonů, které se specializují jen na jednotlivou část státní správy, činnost nebo funkci. Územní působnost těchto úřadů se nemusí nutně krýt s územním členěním státu a nebývají zřizovány na všech úrovních územního členění. Patří sem např. úřady práce, okresní správy sociálního zabezpečení, krajské hygienické stanice či územní vojenské správy a velitelství územní obrany.⁸

Veřejné ozbrojené sbory nebo jiné veřejné sbory, které vykonávají správní dozor prostřednictvím svých zaměstnanců, mohou vykonávat státní správu, pokud to stanoví zákon. Jsou to Policie ČR jako ozbrojený sbor a Hasičský záchranný sbor jako příklad veřejného neozbrojeného sboru.

Hlavou státu v České republice je prezident, který má pravomoc vydávat rozhodnutí jak s kontrasignací předsedy vlády nebo pověřeného člena vlády, tak rozhodnutí, která k platnosti nevyžadují žádný spolupodpis. Rozhodnutí prezidenta ČR bez kontrasignace jsou například jmenování členů Bankovní rady České národní banky, jmenování soudce Ústavního soudu, jeho předsedu a místopředsedy, dále podepisuje zákony, svolává zasedání Poslanecké sněmovny nebo má právo zmírnit tresty uložené soudem.

Státní úřady vykonávající státní správu mimo její organizační soustavu se označují jako nezávislé správní úřady a jsou to organizační složky státu financovány ze státního rozpočtu. Nezávislé jsou proto, že nejsou odpovědné vládě či některému z ministerstev a nikdo jim nemůže dávat žádné instrukce nebo příkazy. Často vykonávají rozhodovací, sankční a dozorovou funkci. Patří sem Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání a Úřad pro ochranu osobních údajů.

⁷ HENDRYCH, D. *Správní právo* (2012, s. 122).

⁸ PRŮCHA, Petr. *Správní právo* (2007, s. 178).

V případě nepřímých vykonavatelů státní správy jde o jiné právní subjekty, na které byl delegován výkon státní správy na základě zákona. Delegováním se rozumí přenesení působnosti státu na orgány obcí a krajů jako územních samosprávných celků. Přenesená působnost je vykonávána:

- obecními úřady a orgány obce v základním rozsahu dle zákona, území obce je správním obvodem (městskými úřady, magistráty, úřady městských obvodů, úřady městských částí),
- pověřenými obecními úřady vykonávající státní správu v širším rozsahu ve větším správním obvodu než území jedné obce,
- obecními úřady obcí s rozšířenou působností, které vykonávají přenesenou působnost ještě ve větším rozsahu než pověřený obecní úřad,
- krajskými úřady zejména dozor nad výkonem přenesené působností obcí,
- zvláštními orgány obcí a krajů,
- komisemi rad obcí.⁹

2.2 Přenesená působnost obce

Dle zákona o obcích je obec „základním územním samosprávným společenstvím občanů; tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce, dále je veřejnoprávní korporací, má vlastní majetek, vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících, pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání veřejný zájem“.¹⁰

Jsou rozlišovány čtyři typy obcí, **obec** jako základní typ jednotky územní samosprávy, **městys** jako obec stojící mezi vsí a městem, aby byla obec označena městysem, musí podat návrh, který schválí předseda Poslanecké sněmovny po tom, co se k němu vyjádří vláda. Dalším typem obce je **město**, za které je považována obec s nejméně 3000 obyvateli, pokud tak stanoví předseda Poslanecké sněmovny, po vyjádření vlády. Za města, jež nemusí splňovat minimální počet obyvatel, jsou považovány obce, které byly před 17. květnem 1954 městy, po ustanovení předsedy Poslanecké sněmovny, ke kterému se nejprve vyjádřila vláda. **Statutární města** jsou zvláštní skupinou měst, která jsou vyjmenována v zákoně o obecním zřízení.

⁹ HENDRYCH, D. *Správní právo* (2012, s. 124-125).

¹⁰ Zákon o obcích č. 128/2000 Sb. (§1-2).

Mohou se dělit na obvody nebo městské části, což se uskuteční statutem města, jež je obecně závaznou vyhláškou. Dle zákona o obcích jsou statutárními městy Kladno, České Budějovice, Plzeň, Karlovy Vary, Ústí nad Labem, Liberec, Jablonec nad Nisou, Hradec Králové, Pardubice, Jihlava, Brno, Zlín, Olomouc, Přerov, Chomutov, Děčín, Frýdek-Místek, Ostrava, Opava, Havířov, Most, Teplice, Karviná, Mladá Boleslav, Prostějov a hlavní město Praha.¹¹ Aktuální počet obcí, měst a městysů v roce 2013 v Tab. 2.1.

Tab. 2.1. Typy a počet obcí v ČR k 1. 1. 2013

Typ obce	Počet
obcí celkem	6253
z toho	
základní obce	5439
statutární města	26
města	576
městysi	212

Zdroj: Český statistický úřad, [online] (2013), vlastní úprava.

Působnost obce je rozdělena na samostatnou a přenesenou. Do **samostatné působnosti** obce jsou zařazeny záležitosti spojené s životem obyvatel a jsou vykonávány na vlastní jméno a na vlastní odpovědnost obce, jež je financuje vlastními prostředky. Stát do oblasti samostatné působnosti může zasahovat jen v případě, pokud to vyžaduje ochrana zákona a jen dle zákona.

Do samostatné působnosti obce patří například záležitosti existence obce a jejích územních změn, vnitřní organizace obce, hospodaření s obecním majetkem, podnikatelské aktivity obce nebo záležitosti rozvoje obce. Obce v samostatné působnosti mohou vydávat obecně závazné vyhlášky, což je podle Hendrycha: „...*podzákonný pramen práva, jehož územní působnost je omezena na území té samosprávné jednotky, která ho vydala.*“¹²

Záležitosti vykonávané v **přenesené působnosti** přesahují svým významem oblast území samosprávné jednotky a na jejich výkon obcím přispívá stát, pro obec představují povinnost, která jí je uložena na základě zákona. Přenesenou působnost obec vykonává prostřednictvím svých občanů nebo orgánů, za které označuje zastupitelstvo obce, radu obce, starostu, obecní úřad, zvláštní orgány obce a v přenesené působnosti komise. V přenesené působnosti obce vydávají nařízení.

Zastupitelstvo obce se skládá ze zastupitelů, kteří jsou voleni občany obce v přímých volbách. Počet členů zastupitelstva je odvozen podle počtu obyvatel obce a může

¹¹ Zákon o obcích č. 128/2000 Sb. (§3-4).

¹² HENDRYCH, D. *Správní právo* (2012, s. 150).

se pohybovat v rozmezí od pěti do padesáti pěti členů. Zastupitelstvo je nejvyšší orgán obce a rozhoduje jen v oblasti samostatné působnosti ve věcech, jež jsou popsány v zákoně o obcích, nepřísluší mu rozhodovat ve věcech přenesené působnosti. Může vydávat obecně závazné vyhlášky obce, ze svých členů si volí starostu, který svolává zasedání zastupitelstva obce, jež je veřejné a koná se nejméně jednou za tři měsíce, dále volí místostarosty a členy rady obce, které může odvolat z funkce.

Rada obce je dalším obecním kolegiálním orgánem, tvořeným ze starosty, zástupce starosty a radními, volí se ze členů zastupitelstva a jejich počet je v rozmezí od pěti do jedenácti členů, důležité je, aby tento počet nepřesáhl třetinu členů zastupitelstva. Rada obce je označována jako výkonný orgán obce v samostatné působnosti, kde je odpovědná zastupitelstvu. V přenesené působnosti rozhoduje jen dle zákona, například vydává nařízení obce. Rada obce není zřizovaná v obcích, jejichž zastupitelstvo má méně než patnáct členů, její schůze jsou neveřejné a konají se dle potřeby, na schůzích se projednávají návrhy pro jednání zastupitelstva, které rada připravuje a dále se stará o plnění přijatých usnesení, dále řeší věci v oblasti vnitřního uspořádání obecního úřadu, zřizuje nebo ruší odbory obecního úřadu. Na návrh tajemníka obecního úřadu může odvolávat nebo jmenovat vedoucí odborů obecního úřadu.

Starosta je volen zastupitelstvem z řad svých členů, kterému se zodpovídá za svou činnost, náleží mu některé samostatné funkce a oprávnění. Svolává a řídí zasedání zastupitelstva a rady obce, pokud považuje usnesení rady obce za nesprávné, může ho pozastavit a následně věc projednat na zasedání zastupitelstva. Dále podpisuje zápisy z jednání zastupitelstva a rady, pokud je v obci zřízena funkce tajemníka, starosta ho může odvolat, řídí obecní policii a zastupuje obec navenek, starostu může zastoupit místostarosta, kterému mohou být svěřeny některé starostovi povinnosti.

Obecní úřad je představován starostou, který stojí v jeho čele, místostarostou, tajemníkem a zaměstnanci obecního úřadu. Na obecním úřadě mohou být vytvořena radou obce různá oddělení podle činností úřadu. V obcích s rozšířenou působností a v obcích s pověřeným obecním úřadem se povinně zřizuje funkce tajemníka, který dohlíží na plnění úkolů obce v samostatné a přenesené působnosti a zajišťuje výkon přenesené působnosti.¹³

Jak už bylo zmíněno, přenesená působnost obce je vykonávána prostřednictvím pověřeného obecního úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností. **Pověřený obecní úřad** je

¹³ HENDRYCH, D. *Správní právo* (2012, s. 154-160).

označován jako obec II. stupně, vykonává přenesenou působnost, která je určena pro všechny obecní úřady stejně a k tomu vykonává přenesenou působnost určenou zvláštními zákony. Správní obvod obce II. stupně je stanoven právním předpisem. Ministerstvo vnitra může delegovat na tento typ úřadu i povinnosti, které jinak vykonává obecní úřad s rozšířenou působností, k čemuž je zapotřebí souhlasu krajského úřadu a stanovisko příslušné obce s rozšířenou působností. V tab. 2.2 níže je popsán celkový počet obcí s pověřeným obecním úřadem a počty pověřených obecních úřadů v jednotlivých krajích.

Na stejném obrázku jsou také znázorněny počty **obcí s rozšířenou působností**, které se označují jako obce III. stupně, vykonávají kromě přenesené působnosti stanovené pro pověřený obecní úřad další přenesenou působnost v rámci stanoveném zákonem. Po zrušení bývalých okresních úřadů byla na obce III. stupně delegována část jejich působnosti. Obce s rozšířenou působností mohou vydávat nařízení. Nařízení je právní předpis mající územní působnost i na území jiných obcí patřící do správního obvodu obce s rozšířenou působností. Ministerstvo vnitra může stanovit, aby přenesenou působnost vykonával jiný obecní úřad s rozšířenou působností, pokud příslušný obecní úřad s rozšířenou působností neplní své povinnosti.¹⁴

Rozdílnost působnosti těchto obcí ve správních obvodech popisuje Průcha¹⁵ takto: „*Obce III, kterých je u nás 205, jsou současně obcemi II, kterých je u nás 393, a současně jsou tyto obce také obcemi I, kterých je u nás 6 253. Tzn., že každá obec III, krom agendy takto disponované obce v příslušném správním obvodu vykonává, avšak v jiném (přirozeně menším) obvodu působnosti, agendu obce II a současně pro svůj vlastní správní obvod vykonává ještě agendu obce I. Stejně tak obec II, která není současně obcí III, vykonává vedle agendy obce II v příslušném správním obvodu, také agendu obce I ve vlastním správním obvodu. Obce I, jimž potom přísluší vykonávat toliko „základní“ agendu přenesené působnosti, se pak mohou lišit tím, že některé spadají do správního obvodu obce II, která je současně obcí III, zatímco jiné obce spadají do správního obvodu obce II, jenž není obcí III, a působnost obce III ve vztahu k občanům a území takové obce vykonává jiná obec s postavením obce III.*“¹⁶

¹⁴ HORZINKOVÁ, NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR* (2008, s. 153-154).

¹⁵ PRŮCHA, Petr. *Správní právo* (2007).

¹⁶ PRŮCHA, Petr. *Správní právo* (2007, s. 209).

Tab. 2.2 Celkový počet obcí II. a III. stupně v jednotlivých krajích

Kraj	počet obcí	z toho obce:	
		s rozšířenou působností	s pověřeným obecním úřadem
Praha	1		
Středočeský	1 145	26	56
Jihočeský	623	17	38
Plzeňský	501	15	35
Karlovarský	132	7	15
Ústecký	354	16	30
Liberecký	215	10	21
Královéhradecký	448	15	35
Pardubický	451	15	26
Vysočina	704	15	26
Jihomoravský	673	21	35
Olomoucký	399	13	21
Zlínský	307	13	25
Moravskoslezský	300	22	30
Celkem	6253	205	393

Zdroj: Český statistický úřad, [online] (2013), vlastní úprava.

Zvláštní orgány obce zřizuje starosta, pokud tak stanoví zvláštní zákony, pro výkon přenesené působnosti. Takovým zvláštním orgánem může být komise pro projednávání přestupků předpokládaná zákonem o přestupcích nebo povodňová komise.

Orgány zastupitelstva obce a rady obce, zastupitelstvo zřizuje dobrovolně iniciativní a kontrolní orgány výbory, povinně musí zřídit finanční a kontrolní výbor. Jestliže v obci žije více než deset procent obyvatel nějaké národnostní menšiny, musí zřídit i výbor pro národnostní menšiny. Členy výboru se mohou stát obyvatelé obce, které v obci mají trvalý pobyt, vybere je zastupitelstvo. Rada obce ustanovuje iniciativní a poradní orgány komise, starosta může svěřit komisi výkon přenesené působnosti v určitých záležitostech, pokud tak dovolí ředitel krajského úřadu.¹⁷

¹⁷ HENDRYCH, D. *Správní právo* (2012, s. 160).

2.3 Přenesená působnost hlavního města Prahy

Praha je hlavním městem České republiky, které je zároveň obcí a krajem. Je veřejnoprávní korporací, vlastní majetek a příjmy, které jsou vymezeny zákonem a hospodaří podle vlastního rozpočtu. Praha se dělí na městské části, které jsou určeny zákonem a Statutem hlavního města Prahy. Prahu a její městské části upravuje především zákon o hlavním městě Praze.¹⁸

V samostatné působnosti Praha vykonává činnosti, které jsou v zájmu Prahy a jejích občanů, pokud nejde o výkon přenesené působnosti nebo úkoly, které jsou svěřeny správním úřadům dle zvláštního zákona jako výkon státní správy. Činnosti, které patří do samostatné působnosti, jsou například vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů, dále správa vnitřních poměrů města ve věcech správy města, vnitřní poměry hlavní město spravuje obecně závaznou vyhláškou, kterou je Statut hlavního města Prahy (dále jen Statut). Statut obsahuje výčet městských částí, způsob projednávání rozpočtu a závěrečného účtu Prahy a jejích městských částí a vztah mezi Prahou a městskými částmi. Samostatnou působnost městských částí upravuje zákon o hlavním městě Praze a Statut, pomocí Statutu může hlavní město svěřit rozhodování o některých majetkoprávních úkonech městským částem Prahy. Do samostatné působnosti městských částí patří mimo jiné hospodaření s majetkem, spolupráce s jinými subjekty, rozhodování o vyhlášení místního referenda na území městské části nebo ukládání pokut a sankcí za delikty.¹⁹

Přenesená působnost hlavního města Prahy a jejích městských částí je vykonávána orgány hlavního města Prahy, orgány krajů, orgány obcí, dále orgány obcí s pověřeným obecním úřadem a orgány obcí s rozšířenou působností, přenesená působnost je jim svěřena na základě speciálních zákonů z jednotlivých oblastí veřejné správy.

Dle zákonů a jiných právních předpisů jsou vydávána nařízení orgány hlavního města. V některých ostatních případech, jako například vydávání rozhodnutí nebo usnesení jsou orgány hlavního města povinny jednat dle směrnic ústředních správních úřadů, usnesení vlády nebo dle jiných právních předpisů.²⁰

Orgány hlavního města Prahy jsou tvořeny zastupitelstvem hlavního města Prahy (dále jen zastupitelstvo), radou hlavního města Prahy (dále jen rada), primátorem hlavního města

¹⁸ Zákon č. 131/2000Sb., o hlavním městě Praze (§1).

¹⁹ HORZINKOVÁ, NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR* (2008, s. 201).

²⁰ HORZINKOVÁ, NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR* (2008, s. 203).

Prahy, magistrátem hlavního města Prahy, zvláštními orgány hlavního města Prahy a městskou policií hlavního města Prahy.

Zastupitelstvo je složeno ze členů, kteří byli zvoleni ve všeobecných a přímých volbách na základě tajného hlasování. Zastupitelstvo je složena z 55 až 70 členů. V samostatné působnosti má zastupitelstvo pravomoci, které upravuje zákon o hlavním městě a jsou to například předkládání návrhů zákonů Poslanecké sněmovně, podávání návrhů Ústavnímu soudu na zrušení právního předpisu, volba primátora a dalších členů rady, vydávání obecně závazných vyhlášek a další. V přenesené působnosti zastupitelstvo nevykonává žádné pravomoci.

Rada je výkonným orgánem v rámci samostatné působnosti a je odpovědná zastupitelstvu. Je složena z 11 členů, mezi něž se řadí primátor, náměstci primátora a další členové. V samostatné působnosti vykonává rada úkoly, které nepatří do pravomocí zastupitelstva. V přenesené působnosti vydává nařízení.

Primátor zastupuje město navenek a je odpovědný zastupitelstvu. Mezi pravomoci primátora patří výkon funkce hejtmána kraje, jmenování a odvolávání ředitele Magistrátu s předchozím souhlasem ministra vnitra, kterému může ukládat povinnosti. Co se týče přenesené působnosti, může primátor zřídit zvláštní orgány hlavního města Prahy pro její výkon.

Magistrát hlavního města Prahy je tvořen ředitelem Magistrátu a zaměstnanci hl. m. Prahy, kteří jsou součástí tohoto orgánu. V samostatné působnosti Magistrát ukládá pokuty a sankce za správní delikty, provozuje informační systém Magistrátů a úřadů městských částí nebo poskytuje odbornou přípravu svým zaměstnancům. V oblasti přenesené působnosti kontroluje rozhodnutí, které vydaly orgány městských částí v oblasti správního řízení nebo podle zákona o správě daní a poplatků, dále kontroluje některé oblasti přenesené působnosti úřadů městských částí.

Další orgány hlavního města Prahy a městských částí jsou zřizovány podle zvláštních zákonů primátorem pro výkon přenesené působnosti, jde například o povodňovou komisi nebo o komisi k projednávání přestupků.

Orgány městských částí hlavního města Prahy vykonávají obdobné funkce jako orgány hl. m. Prahy.²¹

²¹ HORZINKOVÁ, NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR* (2008, s. 212-219).

2.4 Přenesená působnost kraje

Dle zákona o krajích je kraj: *“územním společenstvím občanů, které má právo na samosprávu, je veřejnoprávní korporací, která má vlastní majetek a vlastní příjmy vymezené zákonem a hospodaří za podmínek stanovených zákonem podle vlastního rozpočtu. Kraj vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývající.”*²²

V České republice je 13 krajů a postavení kraje bylo uznáno i hlavnímu městu Praze. V samostatné působnosti jsou krajem vykonávány záležitosti týkající se zájmů občanů a kraje, pokud nejde o přenesenou působnost kraje. V přenesené působnosti je krajem prostřednictvím krajského úřadu vykonáván dozor nad přenesenou působností obce. V oblasti samostatné a přenesené působnosti je kraj řízen příslušnými právními předpisy a zákony.

Orgány kraje tvoří zastupitelstvo kraje, rada kraje, hejtman kraje, krajský úřad a zvláštní orgány kraje.

Zastupitelstvo kraje je základním orgánem kraje ve věcech územní samosprávy. Pravomoci, jež vykonává v oblasti přenesené působnosti vyjmenovány v zákoně o krajích, jsou například předkládání zákonů Poslanecké sněmovně, předkládání návrhů Ústavnímu soudu na zrušení některých právních předpisů nebo také vydávání obecně závazných vyhlášek kraje.

Rada kraje je výkonným orgánem kraje v samostatné působnosti, je podřízena zastupitelstvu kraje. V samostatné působnosti připravuje pro zastupitelstvo podklady pro jednání a stará se o plnění přijatých usnesení zastupitelstva, další pravomoci rady jsou uvedeny v zákoně o krajích. V přenesené působnosti rada vydává nařízení.

Hejtman kraje je volený zastupitelstvem ze svých členů, zastupuje kraj navenek. Rada je oprávněna hejtmanovi ukládat úkoly v rozsahu jeho působnosti. Zastupitelstvo může zvolit náměstka hejtmana, který hejtmana zastupuje v jeho nepřítomnosti.²³

Krajským úřadem je zajišťován výkon veřejné správy na území kraje. Zastupitelstvem a radou jsou uloženy povinnosti, jež má krajský úřad plnit v samostatné působnosti. Krajský úřad je zejména orgán pro plnění záležitostí v přenesené působnosti, a to dozor nad výkonem přenesené působnosti obce. Pokud krajský úřad zjistí, že nařízení obce odporuje zákonu nebo jinému právnímu předpisu, musí obec ve stanovené lhůtě sjednat nápravu. Krajský úřad má pravomoc pozastavit účinnost nařízení obce, pokud je v rozporu s lidskými právy a základními svobodami, bez předchozí výzvy a lhůty k nápravě. Pokud obec nesjedná

²² zákon o krajích č. 129/2000Sb.

²³ HENDRYCH, D. *Správní právo* (2012, s. 160).

nápravu do stanovené lhůty, nařízení obce se ruší, což platí obdobně pro usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce.²⁴

Zvláštní orgány kraje slouží pro výkon přenesené působnosti a zřizuje je hejtman. V čele takového orgánu může být jen osoba, která prokázala odborné znalosti a zkušenosti v oblasti přenesené působnosti. Takovou osobou může být ve zvláštních případech i hejtman, například je předsedou povodňové komise a předsedou bezpečnostní rady kraje.²⁵

²⁴ Dto (2012, s. 167).

²⁵ Dto (2012, s. 160).

3 ORGANIZACE A ÚKOLY KONTROLY VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ

3.1 Typy kontrol ve veřejné správě

Kontrola je součástí řízení, kde má úlohu zpětné vazby pro management, pomocí kontroly jsou zjištěny důležité informace o tom, zda vše probíhá podle stanovených cílů, jakým způsobem a jak efektivně.

Kontrola ve veřejné správě je součástí řízení veřejné správy, verifikuje správné fungování procesů ve veřejné správě. Stěžejním zákonem v této oblasti je zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě (dále zákon o finanční kontrole).²⁶ Kontrola ve veřejné správě má funkci poznávací, zjišťovací, porovnávací, hodnotící a nápravnou. To znamená, že pomocí kontroly je poznán stav kontrolovaného jevu, dále je zjištěno jak je tento stav odlišný od stavu požadovaného, výsledek kontroly je zhodnocen a odchylka odstraněna. Důležité je, aby byla kontrola systematická, neopakovala se často a aby všem účastníkům kontroly byly známy jejich pravomoci, oprávnění a povinnosti, jedině tak není narušen správný chod kontrolovaných činností a povinností.²⁷

V oblasti veřejné správy jsou často zaměňovány pojmy kontrola, dozor a audit k čemuž přispívají i nejasnosti v některých zákonech, např. v zákoně o finanční kontrole. Podle P. Průchy jsou pojmy kontrola ve veřejné správě a dozor ve veřejné správě shodné v jejich zjišťovacím a nápravném zaměření. Kontrola je do jisté míry součástí dozoru a naopak dozor je do jisté míry součástí kontroly. Hlavní rozdíl těchto dvou pojmů spočívá v tom, že kontrola při zjištění odchylky od požadovaného stavu nesjednává nápravné opatření, zatímco dozor ano.²⁸ V případě pojmů kontrola ve veřejné správě a audit ve veřejné správě je situace obdobná jako v předchozím případě. Jak uvádí odborníci (Nemec, J., Ochraňa, F., Pavel, J. a Šagát V.) mezi kontrolou a auditem ve veřejné správě existuje vztah zkříženosti v určitých bodech, avšak v určitých oblastech jsou tyto pojmy zcela odlišné, což je dáno čtyřmi základními druhy činností, a to externím auditem ve veřejné správě, interním auditem ve veřejné správě, vnitřní kontrolou a externí kontrolou.²⁹

Existují různá kritéria, kterými lze kontrolu ve veřejné správě (dále jen kontrola) uspořádat, například podle kritérií:

²⁶ NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. (2010, s. 10)

²⁷ PRŮCHA, P. *Správní právo*. (2007, s. 325)

²⁸ Dtto (2007, s. 324)

²⁹ NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. (2010, s. 11)

- co je kontrolováno neboli **kontrola dle objektu**, kam je zařazena předmětná kontrola, která je pojmenována přesně podle předmětu, kterého se kontrola dotýká, např. kontrola veřejných výdajů,
- na co se kontrola **zaměřuje**, zda na obsahovou či formální stránku, zde patří kontrola dosažených výsledků, dokumentační,
- kým aneb, která **instituce** kontrolu realizuje, zde se jedná o interní kontrolu nebo kontrolu vnějším orgánem,
- kdy ke kontrole dochází, **kontrola dle času**, například kontrola předběžná, průběžná a následná.³⁰

P. Průcha uvádí členění kontrol ve veřejné správě takto:

- **Správní kontrola** je dále členěna na administrativní dozor a na kontrolu v užším smyslu. Podle P. Průchy je **administrativní dozor** kontrolou, která se týká plnění povinností subjektů správního práva stojících mimo příslušné hierarchické vztahy veřejné správy. Například jde o požární dozor, státní zdravotní dozor, atd. Je zaměřen na hospodárnost, účelnost a zákonnost v činnosti subjektů správního práva. **Kontrola v užším slova smyslu** se zaměřuje na působení správních orgánů ve vztazích náležité hierarchické nadřízenosti a podřízenosti a také na kontrolu uvnitř jednotlivých orgánů veřejné správy. Z uvedených skutečností vyplývá, že administrativní dozor a kontrola v užším smyslu jsou **kontrolami vnitřními**.
- **Vnější kontrola** znamená, že orgány veřejné správy jsou samy předmětem kontroly ze strany jiných subjektů než subjektů stojících ve veřejné správě. Např. kontrola vykonávaná zákonodárným orgánem, kontrola vykonávaná soudy, Nejvyšším kontrolním úřadem, správními orgány, dále kontrola na základě podání občanů a kontrola veřejným ochráncem práv.³¹

Podrobnější členění nabízí kolektiv autorů Nemec, J., Ochrana, F., Pavel, J. a Šagát V.

3.1.1 Předmětná, formální a obsahová kontrola

Předmětná kontrola jak už z názvu vyplývá, se zaměřuje na předmět, který bude kontrolován, ale i na proces nebo činnost, jež podléhá kontrole. V tomto případě jde např. o kontrolu veřejných výdajů, kontrolu působnosti, atd. Předmětná kontrola může být dále

³⁰ NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. (2010, s. 18)

³¹ PRŮCHA, P. *Správní právo*. (2007, s. 325-328)

zaměřena na obsahovou či formální stránku, podle toho je rozeznávána kontrola formální a obsahová.

Formální kontrola se zabývá zjišťováním, zda úkony ve veřejné správě odpovídají příslušným právním předpisům, například zda dokumenty veřejné správy obsahují všechny náležitosti dle příslušných předpisů. Výsledkem kontroly je konstatování, zda jsou náležité úkony v souladu nebo v rozporu s příslušnými předpisy a zda je nutné tyto nesrovnalosti napravit.

Obsahová kontrola řeší, jaké jsou výsledky kontrolovaného předmětu, např. výkonnostní audit, kde se kontrolují výsledky kontroly veřejných výdajů. Formální a obsahová kontrola, ač jsou v praxi vykonávány odlišnými subjekty, by měly být vzájemně komplementární, zejména z důvodu informací, které z těchto kontrol vyplývají a které by se měly doplňovat. Důvodem je skutečnost, že stejný předmět může vyhovět kontrole po formální stránce, ale po stránce obsahové už nikoli, proto je důležité, aby systém kontrol ve veřejné správě zajistil, aby se obě tyto kontroly doplňovaly a také aby byly kontroly včasné a komplexní.

3.1.2 Interní kontrola, vnitřní kontrolní systém a řídicí kontrola

Interní (vnitřní) kontrola slouží pro kontrolu činností, které se odehrávají uvnitř institucí veřejné správy. Tato kontrola je prováděna funkčně nezávislými orgány anebo zaměstnancem, který je vyčleněn k jejímu provádění, ač tyto orgány nebo zaměstnanec působí uvnitř daného orgánu veřejné správy, musí být organizačně odděleni od jeho řízení. Po provedení kontroly je zhotoven protokol o výsledcích kontroly, který je předán vedoucímu orgánu veřejné správy a ve kterém je uveden zjištěný stav a závěry k provedení korekce při zjištění případných nedostatků.

Dobré fungování kontroly je závislé na **vnitřním kontrolním systému**. Je to systém kontroly ve veřejné správě, který působí uvnitř orgánu veřejné správy, zajišťuje účetní kontrolu, kontrolu dokumentů, audit výkonnosti a je založen na řídicí kontrole.³² Vnitřní kontrolní systém upravuje zákon o finanční kontrole, zejména se mu věnuje část čtvrtá § 25, kde jsou popsány jeho cíle a to:

- hospodárný, efektivní a účelný výkon veřejné správy,

³² NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. (2010, s. 20-21)

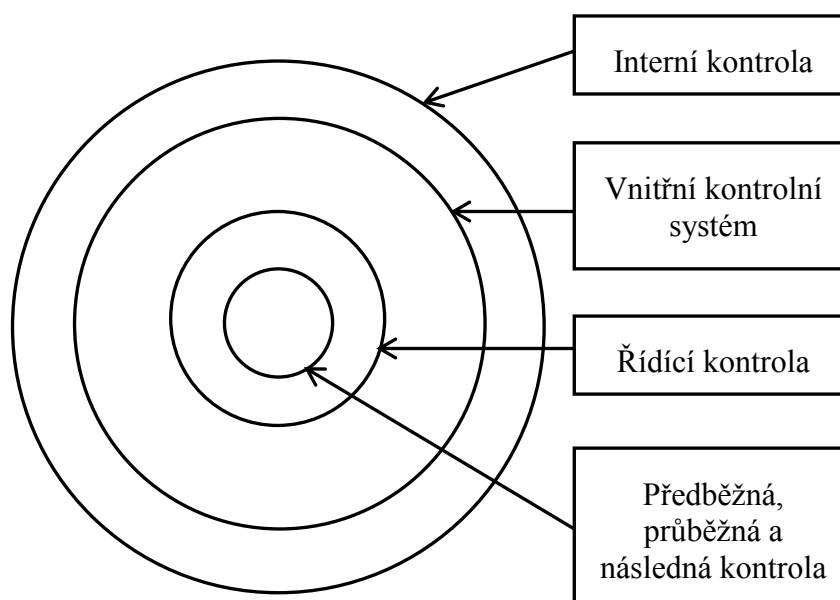
- včasné zjišťování, vyhodnocování a minimalizování rizik vznikajících v souvislosti s plněním schválených záměrů a cílů orgánu veřejné správy,
- včasné informování příslušných úrovní řízení o výskytu závažných nedostatků a o přijímaných a plněných opatřeních k jejich nápravě.

Dále je v této části zákona o finanční kontrole uvedeno, že: „Všichni vedoucí zaměstnanci orgánu veřejné správy jsou v rámci vymezených povinností, pravomocí a odpovědností povinni zajistit fungování vnitřního kontrolního systému. Současně jsou povinni podávat vedoucímu orgánu veřejné správy včasné a spolehlivé informace o výsledcích dosahovaných při plnění stanovených úkolů, o vzniku významných rizik, o závažných nedostacích v činnosti orgánu veřejné správy a o přijímaných a plněných opatřeních k jejich nápravě.“³³

Řídící kontrola je součástí vnitřního kontrolního systému a řídí provádění vnitřní kontroly uvnitř orgánu veřejné správy. Může být provedena formou předběžné, průběžné a následné kontroly.

Jak je uvedeno na obrázku č. 3.1 vnitřní kontrolní systém, řídící kontrola a předběžná, průběžná a následná kontrola tvoří jeden systém, který je součástí interní kontroly ve veřejné správě.

Obrázek 3.1 Součásti interní kontroly

Zdroj: NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*, vlastní úprava.

³³ viz zákon o finanční kontrole č. 320/2001 Sb.

3.1.3 Předběžná, průběžná, následná a závěrečná kontrola

Předběžná, průběžná a následná kontrola jsou označovány jako kontroly dle času a patří do okruhu manažerských kontrol, což znamená, že tyto kontroly jsou prováděny řídicím pracovníkem v oblasti jeho působnosti. Základem těchto kontrol je řízení podle cílů, manažer tedy musí vytvářet činnosti tak, aby bylo dosaženo stanovených cílů, dosahování cílů je rozloženo do časových etap, kdy každé etapě je přiřazena příslušná kontrola.

Předběžná kontrola je vykonávána před zamýšlenými činnostmi, za účelem prozkoumat, jakým způsobem jsou naplánovány cíle k jejich dosažení a zda jejich znění odpovídá po formální a obsahové stránce. Předběžná kontrola je tedy rozdělena na obsahovou a formální kontrolu, formální kontrola je zaměřena na správnost dokumentace po právní a účetní stránce a kontrola obsahová je zaměřena na ekonomickou stránku, což znamená, aby zamýšlená činnost splňovala kritéria hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti. Vedoucí orgánu veřejné správy nebo vedoucí zaměstnanec je povinen ze zákona provádět nákladovou analýzu zamýšlených dopadů, touto analýzou je zjištěno, zda plánovaná činnost nebo projekt bude splňovat již zmiňované kritéria hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti a také je zjištěno, zda činnost splňuje formální náležitosti. Samotná obsahová kontrola je složena z dílčích kontrol a to:

- *kontrola zamýšlených a stanovených cílů uvažované akce,*
- *kontrola analýzy předpokladů a rámcových podmínek,*
- *posouzení adekvátnosti jednotlivých možností variant řešení,*
- *kontrola vhodnosti vymezených hodnotících kritérií,*
- *kontrola kalkulace nákladů a přínosů jednotlivých variant,*
- *posouzení identifikace rizik a jejich ohrožení souvisejících s realizací jednotlivých variant.*³⁴

Průběžnou kontrolou je sledováno, zda výsledky, které vycházejí z uskutečňování plánovaného projektu, jsou s tímto projektem v souladu, proto je zapotřebí zvolit správnou realizační variantu, za což je odpovědný vedoucí orgánu veřejné správy nebo pověřený zaměstnanec, ale také i externí instituce. Průběžná kontrola může být realizovaná ve formě formální, obsahové, interní nebo externí kontroly. Důležitou roli zde hraje obsahová průběžná kontrola, která v tomto případě monitoruje, jak schválené ukazatele odpovídají reálnému

³⁴ NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě.* (2010, s. 26-28)

stavu, pokud nějaký ukazatel neodpovídá požadovanému stavu, je vše zaznamenáno v protokolu, kde je proveden rozbor odchylky, její příčiny a termín, ve kterém má být odchylka napravena. O všech korekcích je veden záznam, který je zkoumán orgány interního a externího auditu. Průběžnou formální kontrolou jsou také sledovány výsledky realizovaného projektu, a to jejich účetní a dokumentační hledisko, což je uvedeno v protokolu.

Následná kontrola navazuje na výstupy kontroly průběžné a je rozdělena do dvou částí. V první části je posouzeno, zda byla sjednána náprava nalezených nedostatků v průběžné kontrole, po té je vypracován protokol, který je předán vedoucímu orgánu veřejné správy. Ve druhé části je provedena další kontrola, která je označována jako nadstavbová kontrola a odpovídá průběžné kontrole, rozdílná je v jejím provádění, jelikož v organizačním, personálním a časovém hledisku využívá kapacity následné kontroly. Může být realizována organizační složkou orgánu veřejné správy nebo externím útvarem.

Závěrečná kontrola je kontrolou následné kontroly, jejím cílem je zhodnotit, zda výsledky provedeného projektu odpovídají cíli tak, jak to bylo naplánováno po formální a obsahové stránce. Závěrečná kontrola svým vymezením odpovídá průběžné kontrole a také je rozdělena na interní, formální a obsahovou kontrolu, která má zde největší váhu a je složena z dílčích kontrol a to:

- *monitoring cílů v závěrečné kontrole (audit výsledků),*
- *monitoring rámcových podmínek a předpokladů v závěrečné kontrole,*
- *závěrečný monitoring nákladů a užitků realizované varianty.³⁵*

3.2 Kontrolní systém v ČR

3.2.1 Kontrola institucionální

Nejvyšší kontrolní úřad (dále jen NKÚ) je nezávislou institucí, což znamená, že do její působnosti může být zasahováno jen na základě zákona, nezávislost NKÚ je také dána tím, že není podřízen vládě a Parlamentu. Prostřednictvím NKÚ je prováděna externí kontrola veřejné správy, tato kontrola je zaměřena na hospodaření se státním majetkem a na plnění státního rozpočtu³⁶ a také na prostředky, které jsou spojeny se subjekty ústřední státní správy, může jít o formální či obsahovou kontrolu, ta je označována jako výkonnostní audit. Podkladem kontrolních činností Úřadu je kontrolní řád, kterým je vymezen postup mezi

³⁵ NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. (2010, s. 42-45)

³⁶ HENDRYCH, D. *Správní právo* (2012, s. 508-509)

kontrolujícími subjekty Úřadu a kontrolovanými osobami. Po dokončení kontroly, jejímž cílem je zjištění skutečného stavu věci, je vyhotoven kontrolní protokol. Výsledek kontroly je zobrazen v tzv. finančním zhodnocení činnosti, které je znázorněno pomocí různých ukazatelů. Postavení, působnost a organizace NKÚ je upravena v Ústavě³⁷ a v zákoně č. 166/1993 Sb.

Orgány NKÚ jsou tvořeny:

- prezidentem a viceprezidentem,
- Kolegiem Úřadu,
- senáty Úřadu a
- Kárnou komorou Úřadu.

Prezident spolu s **viceprezidentem** jsou voleni na devítileté funkční období a jsou povinni složit slib do rukou prezidenta republiky. Prezidentem je řízen NKÚ, je předsedou Kolegia a Kárné komise NKÚ. Mezi pravomoci prezidenta je zařazeno navrhopvat kontrolní činnost včetně změn, navrhopvat rozpočet, výroční zprávu, organizační a pracovní řád, závěrečný účet rozpočtové kapitoly NKÚ atd. Kontrolní činnost je realizována členy Úřadu, základem činnosti je písemné pověření prezidenta NKÚ. **Členové** jsou voleni Poslaneckou sněmovnou, dle návrhu prezidenta NKÚ, jejich počet je roven 15, a pokud dosáhli věku 65 let, jejich funkce v Úřadu je ukončena. Do působnosti **Kolegia Úřadu**, jež je složeno z prezidenta, viceprezidenta, a členů Úřadu, je zahrnuto schvalování kontrolní plánu činností, návrhu rozpočtu a závěrečného účtu NKÚ, dále jsou schvalovány kontrolní závěry vztahující se ke státnímu závěrečnému účtu, výroční zpráva a jednací řády ostatních orgánů. Kolegiem je rozhodováno o odvolání proti rozhodnutí o námitce proti kontrolnímu protokolu a o námitce podjatosti, pokud byla vznesena kontrolovanou osobou proti členu Úřadu.³⁸

Poslanecká Sněmovna Parlamentu je institucí, prostřednictvím které je schvalován státní rozpočet a rozpočty státních účelových fondů. V poslanecké sněmovně jsou zřizovány dva výbory, a to **výbor rozpočtový**, kterým je projednán návrh státního rozpočtu před prvním čtením a usnesení výborů, rozpočtovým výborem je kontrolováno plnění státního rozpočtu a státního závěrečného účtu, tento výbor je oprávněn předvolat člena vlády nebo vedoucího správního úřadu, za účelem získání informací a vysvětlení, k čemuž je oprávněn i druhý výbor, a to **výbor kontrolní**, kterým jsou projednávány kontrolní závěry NKÚ, včetně jeho

³⁷ viz Ústava ČR (1/1993 Sb., Hlava pátá)

³⁸ NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. (2010, s. 91-93)

kontrolních závěrů a účinnost nápravných opatření, které byly přijaty. Dalšími pravomoci je prodiskutovat návrh státního rozpočtu v kapitole NKÚ, výroční zprávy NKÚ a zprávy Ministerstva financí o cenové kontrole.

Úřad na ochranu hospodářské soutěže (dále jen ÚOHS) je nezávislou institucí, kterou je prováděna kontrola činností, které mají být v souladu s antimonopolním působením a dále kontrola, zda je dodržován zákon o veřejných zakázkách. Hlavním posláním ÚOHS je „*dohled nad zákonností kroků zadavatelů a respektování principů průhlednosti, rovného zacházení a nediskriminace*“³⁹, což je dáno zákonem č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Sídlo Úřadu je Brně a v jeho čele stojí předseda, který je jmenován prezidentem republiky na návrh vlády a který může být i na návrh vlády odvolán z funkce. Veřejné zakázky jsou kontrolovány na základě písemného návrhu stěžovatele nebo na základě vlastního podnětu. Mezi činnostmi, na které může být stěžovatelem upozorněno a které jsou v rozporu se zadáváním veřejných zakázek, patří zadávací podmínky, vyloučení uchazeče, rozhodnutí o výběru nejvýhodnější nabídky a volba zadávací procedury. Způsoby jak podat návrh na přezkoumání jsou dva, a to prostřednictvím osoby, která pociťuje, že jí byla způsobena újma zadavatelem nebo osobou domnívající se, že byl porušen zákon. V prvním případě je tato osoba povinna zaplatit kauci (ve výši 1% hodnoty dané zakázky, minimální částkou je 50 tis. Kč a maximální částkou 2 mil. Kč) než bude ÚOHS případ řešen s tím rizikem, že kauce může propadnout, pokud nebude prokázána oprávněnost stížnosti. V druhém případě záleží na Úřadě, zda bude stížnost řešit, kauce není placena. Při řešení stížnosti je Úřadem vydáno předběžné opatření, kterým je pozastaveno zadávací řízení nebo kterým je ukončena smlouva s vítězem zadávacího řízení. Po tom, co je vydáno konečné rozhodnutí, je předběžné opatření zrušeno. Takovým rozhodnutím je verdikt, zda byl nebo nebyl porušen zákon. Pokud byl zákon porušen, je zadavateli uloženo nápravné opatření, ale pouze v situaci, kdy nebyla podepsána smlouva. Nápravné opatření má dvojí podobu, buď je celá zakázka zrušena, nebo je zrušena jen určitá operace. Porušení zákona je považováno za správní delikt, za který může hrozit pokuta do výše 5% hodnoty zakázky, která je udělována za nedodržení právních předpisů, pokuta 10 mil. Kč může být uložena v případě, kdy zadavatel zrušil vypsanou zakázku bez splnění informační povinnosti.⁴⁰

³⁹ Dtto (2010, s. 96)

⁴⁰ NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. (2010, s. 96 – 98)

3.2.2 Kontrola laická

Laická kontrola je vykonávána veřejností, jelikož veřejnost prostřednictvím platby daní odvádí své finanční prostředky do státního rozpočtu. Z tohoto důvodu mají občané zájem o to vědět, na co byly jejich prostředky použity. Veřejný sektor by měl tedy pro občany zajistit dostupnost informací, kromě těch, kde je zákonem stanoveno, že jsou neveřejné, což zaručuje zákon č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, v kterém jsou popsány tzv. **povinné subjekty**, které mají povinnost občanům poskytovat informace. Takovými subjekty jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány, veřejné instituce a další subjekty, o nichž to stanovil zákon. Těmito orgány jsou informace poskytovány buď aktivně, tímto způsobem jsou informace zveřejňovány na webových stránkách povinného subjektu nebo v jeho sídle a úřadovnách, nebo pasivně, což znamená, že povinný subjekt poskytuje informace občanům ČR nebo cizincům na základě žádosti bez uvedení důvodu, povinný subjekt je povinen do 15 dnů ode dne doručení na žádost odpovědět, a to tím, že je žádost splněna, zamítnuta, anebo je povinným subjektem odeslána žádost o doplnění či vysvětlení. Povinný subjekt může požadovat uhrazení nákladů od žadatele, což mu musí oznámit včetně částky, kterou po něm požaduje, pokud je zpracování odpovědi spojeno s finančními náklady. Jestliže povinný subjekt odmítne žadateli poskytnout informaci, žadatel je oprávněn se proti tomuto rozhodnutí odvolat. Některé informace však tvoří výjimku a povinný subjekt není povinen tyto informace zveřejňovat nebo poskytovat, jde o informace typu obchodního tajemství, utajovaných skutečností nebo o případy, kdy byl porušen zákon o ochraně osobních údajů.⁴¹

Kontrola na úrovni samospráv

Územní celky, což jsou kraje, obce, dobrovolné svazky obcí a městské části hlavního města Prahy jsou povinni si každý rok nechat přezkoumat hospodaření. Hospodaření je přezkoumáno buď auditorem, krajským úřadem, Magistrátem hlavního města Prahy nebo Ministerstvem financí podle typu územního celku. Krajským úřadem je přezkoumáno hospodaření obce, včetně hlavního města Prahy a městských částí hlavního města. Magistrátem hlavního města Prahy je kontrolováno hlavní město Praha, dobrovolný svazek obcí a městské části hlavního města, pokud magistrát přezkoumává jiný územní celek, jde o kontrolu hospodaření jako výkon přenesené působnosti. Ministerstvem financí je přezkoumáno hospodaření kraje a také může být přezkoumáno hospodaření hlavního města Prahy. Pokud se do 30. června územní celky nerozhodnou, kým si nechají přezkoumat

⁴¹ NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. (2010, s. 100-101)

hospodaření, bude jim „kontrolní instituce“ přidělena. Kontrolovány jsou údaje o hospodaření územního celku za období jednoho roku, a to závěrečný účet, nakládání a hospodaření územního celku se svým majetkem a majetkem státu, stav pohledávek, závazků a účetnictví, které je vedeno územním celkem. Přezkoumáváno je, zda územní celky hospodaří podle platných právních předpisů a jestli je hospodaření s finančními prostředky územního celku v souladu s rozpočtem, dalším předmětem kontroly je nakládání s dotacemi a finančními výpomocemi a obsahové a formální náležitosti dokladů. Při nalezení nesrovnalostí je územní celek povinen chyby napravit. Nad kontrolou hospodaření územních celků, vykonává Ministerstvo financí dozor.⁴²

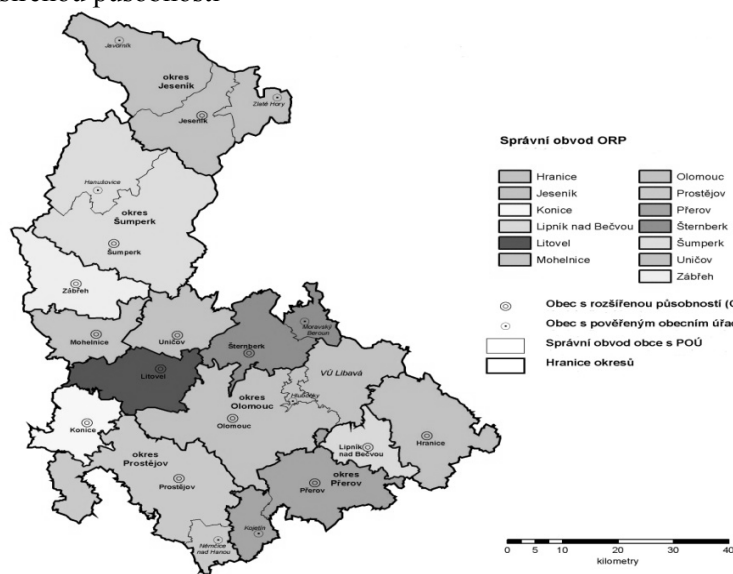
⁴² HENDRYCH, D. *Správní právo* (2012, s. 305-306)

4 ÚKOLY A VÝSLEDKY KRAJSKÉHO ÚŘADU OLOMOUCKÉHO KRAJE V OBLASTI KONTROLY PŘENESENÉ PŮSOBNOSTI STÁTNÍ SPRÁVY

4.1 Organizace a poslání Krajského úřadu Olomouckého kraje

Olomoucký kraj tvoří území 5 okresů, a to okresu Jeseník, Olomouc, Prostějov, Přerov a Šumperk, což je uvedeno na Obr. 4.1. Nachází se na území střední a severní Moravy a spolu se Zlínským krajem tvoří územně správní jednotku NUTS 2 Střední Morava⁴³.

Obr. 4.1. Členění Olomouckého kraje do okresů, obcí s pověřeným obecním úřadem a obcí s rozšířenou působností

Zdroj: Český statistický úřad, [online] (2014), vlastní úprava

Sousedícími kraji s krajem Olomouckým jsou Jihomoravský, Moravskoslezský, Pardubický a Zlínský kraj. Rozlohou (5 267 km²) a počtem obyvatel (637 609) je řazen mezi průměrně velké a průměrně obydlené kraje v ČR (viz tab. 2.1). Počet obcí za rok 2013 je 399, z toho 30 měst a 12 městysů. Obcí s rozšířenou působností je 13 a obcí s pověřeným obecním

⁴³ **NUTS 2** jsou územní statistické jednotky – regiony soudružnosti, na území ČR existuje 8 regionů soudružnosti NUTS 2, obvykle jde o seskupení 1 – 3 krajů ČR. Jsou vytvořeny za účelem statistického zkoumání a porovnávání Evropského statistického úřadu s ostatními zeměmi EU. Zdroj: NUTS. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ V ČR. *Strukturální fondy* [online]. [cit. 2014-07-15]. Dostupné z: <http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Informace-a-dokumenty/slovník-pojmu/N/NUTS>

úřadem 21, což je také znázorněno na Obr. 4.1. Statutárním městem je Olomouc, kde má sídlo Krajský úřad Olomouckého kraje.⁴⁴

Mezi **orgány Olomouckého kraje** patří Krajský úřad Olomouckého kraje (dále jen KÚ OL), zastupitelstvo Olomouckého kraje (dále jen zastupitelstvo), rada Olomouckého kraje (dále jen rada) a hejtman Olomouckého kraje (dále jen hejtman).

Zastupitelstvo je složeno z 55 členů a rozhoduje ve věcech samostatné působnosti, které jsou uvedeny v zákoně o krajích. Zastupitelstvo je voleno na 4 roky, schází se minimálně jednou za 3 měsíce a jejich zasedání je veřejné. Zastupitelstvem mohou být zřízeny kontrolní a poradní orgány tzv. výbory. V podmínkách Olomouckého kraje je zastupitelstvem zřízeno 6 výborů (finanční, kontrolní, pro regionální rozvoj, pro rozvoj cestovního ruchu, pro výchovu, vzdělávání a zaměstnanost a výbor pro zdravotnictví).

Rada je výkonným orgánem Olomouckého kraje podřízený zastupitelstvu, složený z 11 členů, kterými jsou hejtman, náměstci hejtmána a další členové. Stejně tak jako zastupitelstvo má i rada své kontrolní a poradní orgány komise, kterých je celkem 11 (komise pro dopravu, pro informatiku, pro kulturu a památkovou péči, pro legislativu, pro majetkoprávní záležitosti, pro mládež a sport, pro prevenci kriminality a drogových závislostí, pro rodinu a sociální záležitosti, pro rozvoj venkova a zemědělství, pro vnější vztahy a komise pro životní prostředí).

Hejtmanem kraje byl zvolen Jiří Rozbořil, kterým je zastupován kraj navenek, další pravomoci jsou mu také dány zákonem o krajích. Hejtmána v jeho nepřítomnosti zastupují jeho náměstci, kterých má celkem 7.

Krajským úřadem jsou plněny úkoly v samostatné působnosti, tyto úkoly jsou mu stanoveny zákonem o krajích, podle něhož jsou mu úkoly ukládány zastupitelstvem nebo radou, dále je povinen pomáhat činnosti výborů a komisí. Kromě úkolů v samostatné působnosti je KÚ OL vykonávána přenesená působnost, kromě věcí, které zákon ukládá zastupitelstvu, radě nebo zvláštnímu orgánu.

V čele KÚ OL je **ředitel**, který je podřízen hejtmánovi. Ředitelem KÚ OL je zabezpečováno plnění úkolů v přenesené a samostatné působnosti, vydávání organizačního, pracovního, spisového a skartačního řádu Krajského úřadu, plnění funkce zaměstnavatele vzhledem k zaměstnancům kraje, včetně toho, že je oprávněn jim dle platných právních předpisů stanovit výši platu. Dále je oprávněn účastnit se na zasedání zastupitelstva

⁴⁴ Statistická ročenka Olomouckého kraje 2013. Český statistický úřad. [online].

a schůzí rady a má možnost navrhnout zrušení nařízení obce Ústavnímu soudu dle zákona. Ředitel nemůže vykonávat funkci poslance a senátora Parlamentu ČR a nemůže být ani členem zastupitelstva územního samosprávného celku. Krajský úřad je kromě ředitele, tvořen i dalšími zaměstnanci, kteří jsou řediteli podřízeni. Krajský úřad je členěn na odbory a útvary, kterých je celkem 17, a to:⁴⁵

- **Útvar interního auditu**, tento útvar je povinen při zabezpečování své činnosti a úkolů, jednat dle zákona o finanční kontrole. Mezi takové úkoly jsou zařazeny činnosti, které jsou spjaté s vnitřní kontrolou, která byla popsána ve 3. kapitole. Jde např. o rozvoj vnitřního kontrolního systému, dohled nad dodržováním právních předpisů, včasnost a spolehlivost poskytování informací řídicí kontroly řediteli Úřadu, realizaci finančních auditů, auditů výkonnosti, auditů systémů atd.,
- **odbor tajemníka hejtmána** je složen z dílčích oddělení, a to tiskového, produkčního a koordinačního oddělení. Náplní práce těchto oddělení je organizovat, připravovat a zabezpečovat pro hejtmána jednání a porady, pracovní rozvrh, písemnou agendu, evidovat písemnosti pro zastupitelstvo a radu. Významnou činností je zajišťovat kontrolu obsahu podkladových materiálů a písemných stanovisek k těmto podkladům na jednání zastupitelstva a rady. Informování, publikování a tisk důležitých informací pro veřejnost a hromadné sdělovací prostředky je zajištěno **tiskovým oddělením**, které je v roli tiskového mluvčího pro Olomoucký kraj. **Produkčním oddělením** jsou zejména zajišťovány akce prováděné hejtmánem a **koordinačním oddělením** je postaráno o jednání a porady hejtmána včetně zápisů, dále o setkání se starosty obcí Olomouckého kraje s hejtmánem a k další důležité činnosti je připojena kontrola a aktualizace programového hlášení a kontrola docházky členů výborů zastupitelstva a komisí rady,
- **odbor životního prostředí a zemědělství** je rozdělen do oddělení lesnictví, vodního hospodářství, ochrany životního prostředí, ochrany přírody a do oddělení integrované prevence,
- **odbor zdravotnictví** je členěn do třech oddělení, a to oddělení zdravotní péče, financování zdravotnictví a oddělení správní,

⁴⁵ Zákon o krajích č. 129/2000 Sb.

- **odbor školství, mládeže a tělovýchovy** je rozdělen do pěti oddělení, kterými jsou organizačně správní oddělení, oddělení krajského vzdělávání, dále mládeže a sportu, financování školství a účetních analýz ve školství,
- **odbor strategického rozvoje kraje**, je členěn na oddělení územního plánu a stavební řádu a oddělení regionálního rozvoje,
- **odbor správní a legislativní** je sestaven z oddělení správního, přestupkového a oddělení legislativy a dozoru. **Správním oddělením** jsou v samostatné působnosti vydávány potvrzení pro uplatnění práva v cizině, v přenesené působnosti jsou jím registrována zájmová sdružení právnických osob a svazky obcí, dále jsou tímto oddělením prováděny činnosti KÚ OL na úseku evidence obyvatel a matrik a v neposlední řadě je správní oddělení správním orgánem druhého stupně, zabývající se evidencí obyvatel, občanských průkazů a cestovních dokladů. **Přestupkové oddělení** je zaměřeno na ukládání pokut a v přenesené působnosti je správním orgánem druhého stupně ve věcech řízení o přestupcích, správních deliktech, atd. **Oddělením legislativy a dozoru** je vydáván Věstník právních předpisů kraje, dále jsou jím evidovány právní předpisy kraje a zaslaných usnesení vlády a také shromažďován Úřední věstník Evropské unie. V přenesené působnosti je oddělením legislativy a dozoru prováděn **dozor nad výkonem přenesené působnosti obcí** mimo správních rozhodnutí obcí vydaných v přenesené působnosti. Další významnou činností je vypracování návrhu Ústavnímu soudu za účelem zrušit nezákonné nařízení obce,
- **odbor sociálních věcí** je rozdělen na oddělení sociální pomoci, oddělení sociálních služeb, oddělení sociálně-právní ochrany a oddělení ekonomické a právní,
- **odbor majetkový a právní** je složen ze dvou oddělení, a to oddělení správy majetku a oddělení právního,
- **odbor Krajský živnostenský úřad** není členěn na jednotlivá oddělení. V samostatné působnosti jsou jím zejména zajišťovány předběžné a průběžné kontroly, ohledně využívání finančních prostředků z rozpočtu kraje. V přenesené působnosti je tímto odborem provozován živnostenský rejstřík nebo např. vykonávána funkce centrálního registračního místa, vůči obecním živnostenským úřadům ve správním obvodu Olomouckého kraje.

- **odbor kultury a památkové péče** je rozdělen na oddělení kultury a oddělení památkové péče a jsou jím řešeny úkoly jako např. vyřizování petic, připravování plánů a programů zachování a obnovy kulturních památek, vyjadřování se k prohlášení věci za kulturní památku a mimo jiné je jím vykonáván dozor, zda je dodržován zákon o státní památkové péči,
- **odborem investic a evropských programů** jsou vykonávány úkoly prostřednictvím jeho oddělení, a to oddělením přípravy a realizace investic, oddělením projektového řízení, oddělením grantových schémat a oddělením veřejných zakázek. Mezi činnosti odboru je zařazeno např. vypracovávání zadávacích podmínek, prezentování plánů k investičním akcím, zabezpečování využití nástrojů strukturálních fondů EU, realizování administrace veřejných zakázek Olomoucké kraje, atd.,
- **odbor informačních technologií** je členěn na oddělení informačních systémů, aplikací a podpory a technické a systémové. Náplň práce těchto oddělení je orientována mimo jiné na oblast správného provozu a fungování informačního systému KÚ OL a jeho komptabilitu s informačním systémem veřejné správy,
- **odborem ekonomickým** je pomoci jeho oddělení, kterými jsou oddělení rozpočtu a financování, majetkové a správní a účetnictví, zpracován návrh rozpočtu, kontrolováno hospodaření s majetkem Olomouckého kraje, vedeno účetnictví Olomouckého kraje a mnoho dalších činností,
- **odbor dopravy a silničního hospodářství** je členěn na oddělení silniční dopravy, kterým je např. vykonáván dozor v záležitostech provozu vozidel na pozemních komunikacích dle příslušného zákona, oddělením veřejné dopravy je kromě jiného vykonávána **kontrola výkonu přenesené působnosti** u dopravních úřadů pro městskou autobusovou dopravu v souladu s příslušným zákonem a oddělením silničního hospodářství je mimo jiné činnosti určováno zařazení pozemní komunikace do kategorie silnic II. a III. třídy,
- **kancelář ředitele** je rozčleněna na oddělení hospodářské správy, kterým je zajišťována široká škála činností např. zajištění pokladní služby, dále správy nebytových prostor, stravování zaměstnanců, kontrola čerpání prostředků z rozpočtu podle kritérií hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti. Oddělení personálních věcí a vzdělávání je např. odpovědné za zpracování plánů na vzdělávání úředníků a oddělením kontroly je vypracován návrh kontrolní činnosti úřadu, schvalován plán

kontrol, prováděna kontrola ostatních odborů KÚ OL, zda není porušen správní řád a jako další činností je např. zabezpečována kontrola přezkoumání hospodaření územních celků dle příslušného zákona,

- **kancelář hejtmána** je rozdělena na oddělení vnějších vztahů, oddělení cestovního ruchu, oddělení krizového řízení a oddělení organizační. Úkoly těchto oddělení jsou orientovány např. na zajišťování zahraničních návštěv a tlumočnických a překladatelských služeb, zabezpečování pokrytí území Olomouckého kraje jednotkami požární ochrany nebo např. vedení evidence členů zastupitelstva, rady, výborů zastupitelstva a komisí rady Olomouckého kraje.⁴⁶

Je nutno podotknout, že zmiňovanými odbory, odděleními a kanceláři jsou příslušné činnosti vykonávány v podmínkách samostatné a přenesené působnosti. V příloze č. 1 je popsána organizační struktura Krajského úřadu Olomouckého kraje.

4.2 Obce Olomouckého kraje podle míry přenesené působnosti

V Olomouckém kraji bylo k 30. 12. 2013 evidováno 399 obcí a z tohoto počtu bylo 30 obcí městy, což je zobrazeno v tabulce 4.1. Jak je z tabulky zřejmé, nejvyšší podíl na celkovém počtu obcí byl zaznamenán v okrese Přerov, na jehož území bylo 104 obcí a z toho 6 měst. Naopak okresem s nejmenším počtem obcí byl Jeseník, kde bylo jen 24 obcí a z toho bylo 5 obcí městy. Okresy Olomouc, Prostějov a Šumperk se od sebe v počtu obcí příliš nelišily, v okrese Olomouc bylo 96 obcí, z toho 6 měst, v okrese Prostějov 97 obcí, z toho 5 měst a v okrese Šumperk 78 obcí a z tohoto počtu 8 měst, což znamená, že v okrese Šumperk byl zaznamenán nejvyšší počet měst.

Tab. 4.1. Charakteristika obcí v Olomouckém kraji

Okres	Počet obcí	
	celkem	z toho měst
Jeseník	24	5
Olomouc	96	6
Prostějov	97	5
Přerov	104	6
Šumperk	78	8
OLK	399	30

Zdroj: Český statistický úřad, [online] (2013), vlastní úprava.

⁴⁶ <http://www.kr-olomoucky.cz/3-organizacni-struktura-cl-302.html>

Tabulkou 4.2 jsou popsány správní **obvody obcí Olomouckého kraje s rozšířenou působností**. Takovýchto obcí existuje 13 a jsou označovány jako obce III. typu, každou takovou obcí je vykonávána přenesená působnost ve správních obvodech, které jsou k ní připojeny. Jsou jimi obce Hranice, Jeseník, Konice, Lipník nad Bečvou, Litovel, Mohelnice, Olomouc, Prostějov, Přerov, Šumperk, Uničov a Zábřeh. Nejvíce obcí ve svém správním obvodu bylo zaznamenáno v Prostějově, který ve svém správním obvodu měl 76 obcí, dále v Přerově, kterým bylo spravováno 59 obcí a v Olomouci, která vykonávala správu v dalších 45 obcích. Lipník nad Bečvou, Mohelnice a Uničov jsou obcemi s nejnižším počtem obcí ve správním obvodu, a to 14 v Lipníku nad Bečvou, v Mohelnici rovněž 14 a v Uničově 10, což je dáno zejména tím, že jde o správní obvody s menším územím.

Tab. 4.2. Charakteristika obcí s rozšířenou působností v Olomouckém kraji

Obec	Počet obcí ve správním obvodu	
	cekem	z toho měst
Hranice	31	2
Jeseník	24	5
Konice	21	1
Lipník n. B.	14	1
Litovel	20	1
Mohelnice	14	3
Olomouc	45	2
Prostějov	76	4
Přerov	59	3
Šternberk	21	2
Šumperk	36	3
Uničov	10	1
Zábřeh	28	2

Zdroj: Český statistický úřad, [online] (2013), vlastní úprava.

V Olomouckém kraji bylo k 30. 12. 2013 zaznamenáno 21 **obcí s pověřeným obecním úřadem**, tyto obce jsou označovány jako obce II. typu a jsou uvedeny v tabulce 4.3. Obce s pověřeným obecním úřadem vykonávají státní správu v mnohem menším rozsahu než obce s rozšířenou působností. Mezi obce s nejmenším počtem obcí ve svém správním obvodu byla umístěna obec Hlubočky, která má ve svém správním obvodu jen 1 obec, a tou je ona sama, další takovou obcí je Vojenský újezd Libavá, která má ve svém správním obvodu taktéž jen 1 obec. Jen o 1 obec více má ve správním obvodu obec Moravský Beroun, kterou byly spravovány 2 obce. Mezi obce se správními obvody pro nejvyšší počet obcí byly zařazeny

Olomouc, Prostějov a Přerov. Olomouc měla ve svém správním obvodu 43 obcí, Prostějov 62 obcí a Přerov 50 obcí ve správním obvodu.

Tab. 4.3. Charakteristika obcí s pověřeným obecním úřadem v Olomouckém kraji

Obec	Počet obcí celkem
Hanušovice	8
Hlubočky	1
Hranice	31
Javorník	13
Jeseník	9
Kojetín	9
Konice	21
Lipník nad Bečvou	14
Litovel	20
Mohelnice	14
Moravský Beroun	2
Němčice nad Hanou	14
Olomouc	43
Prostějov	62
Přerov	50
Šternberk	19
Šumperk	28
Uničov	10
VÚ Libavá	1
Zábřeh	28
Zlaté Hory	2

Zdroj: Český statistický úřad, [online] (2013), vlastní úprava.

Při srovnání tabulek 4.2 a 4.3 bylo zjištěno, že všechny obce Olomouckého kraje s rozšířenou působností jsou zároveň obcemi s pověřeným obecním úřadem, ve většině případů zůstávají i správní obvody v počtu obcí neměnné, až na obce Olomouc, Prostějov, Přerov, Šternberk a Šumperk, které mají ve správním obvodu obcí s pověřeným obecním úřadem menší počet obcí než ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností. Největší rozdíl byl viditelný u obce Prostějov, která měla ve správním obvodu obcí III. typu o 14 obcí více než ve správním obvodu obcí II. typu, jelikož těchto 14 obcí bylo přesunuto do agendy obce Němčice nad Hanou, kterou byly tyto obce spravovány v jejím správním obvodu.

Podle míry přenesené působnosti lze kromě obcí II. a III. typu charakterizovat **kategorie obcí s finančním, matričním a stavebním úřadem**. V tabulce 4.4 jsou zaznamenány počty těchto úřadů v jednotlivých okresech. V Olomouckém kraji bylo zřízeno celkem 10 finančních

úřadů, 97 matričních úřadů a 39 stavebních úřadů. Jeseník je okresem, kdy bylo těchto úřadů nejméně, a to 1 finanční úřad, 6 matričních úřadů a 3 stavební úřady. Nejvíce úřadů bylo zaznamenáno v okrese Olomouc, kde jsou 3 finanční úřady, 31 matričních úřadů a 17 stavebních úřadů. Každým takovýmto úřadem je spravován určitý počet obcí, které spadají do jeho správního obvodu. Například finanční úřad v okrese Jeseník slouží pro všechny obce v okrese, jelikož je v okrese jediný, ale například v okrese Olomouc jsou obce rozděleny do 3 správních obvodů, jelikož finanční úřady jsou olomouckém okrese 3, a to v obci Litovel, Olomouc a Šternberk. Tzn., že finanční úřad v Litovli slouží pro 20 obcí, které spadají do jeho obvodu, finanční úřad v Olomouci pro 45 obcí a finančním úřadem ve Šternberku je vykonávána správa v 31 obcích.

Tab. 4.4. Typy úřadů v Olomouckém kraji

Okres	Finanční úřady	Matriční úřady	Stavební úřady
Jeseník	1	6	3
Olomouc	3	31	17
Prostějov	2	23	5
Přerov	2	19	10
Šumperk	2	18	4
Ol.kraj	10	97	39

Statistický lexikon obcí 2013, online, vlastní úprava

4.3 Úkoly krajského úřadu olomouckého kraje v oblasti přenesené působnosti

Mimo plnění úkolů v samosprávné oblasti je KÚ OL vykonáván dozor nad obcemi, a to přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí, dále je jím poskytována odborná a metodická pomoc obcím a je jím kontrolován výkon přenesené působnosti obcí. KÚ OL se také týká finanční kontrola, která je upravena zákonem č. 320/2001 Sb. Podle tohoto zákona je Krajský úřad povinen každoročně vypracovat zprávu o výsledcích finančních kontrol obcí, které má ve svém územním obvodu. Převážně se jedná o kontrolu souladu s právními předpisy, hospodárnost, účelnost a efektivnost s vynakládáním prostředků ze státního rozpočtu, státního fondu nebo Národního fondu, o kontrolu skutečností s rozhodujícím vlivem pro udělení prostředků ze státního rozpočtu nebo při poskytnutí státní záruky.⁴⁷

Tato kapitola bude zaměřena na **přezkoumání hospodaření územních samosprávných celků Olomouckého kraje, která je vykonávána Krajským úřadem v přenesené**

⁴⁷ Kontrola: Krajský úřad Olomouckého kraje. In: [online]. [cit. 2014-07-15]. Dostupné z: <http://www.kr-olomoucky.cz/kontrola-cl-5.html>

působnosti, je upravena **zákonem č. 420/2004 Sb., o přezkoumání územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí** (dále zákon o přezkoumání hospodaření ÚSC a DSO).

Kontrolou je podle zákona o přezkoumání ÚSC je přezkoumáno:

- a) plnění příjmů a výdajů rozpočtu,
- b) finanční operace, které se týkají tvorby a upotřebení peněžních prostředků,
- c) náklady a výnosy podnikatelské činnosti územního celku,
- d) hospodaření a nakládání s prostředky z Národního fondu a prostředky ze zahraniční,
- e) vyúčtování a vypořádání finančních vztahů ke státnímu rozpočtu, k rozpočtu krajů a obcí,
- f) nakládání a hospodaření s majetkem, jež je vlastněn územním celkem a s kterým územní celek hospodaří,
- g) zadávání a uskutečňování veřejných zakázek,
- h) účetnictví vedené územním celkem a další činnosti.

Kontrolou je prověřeno přezkoumání územního celku z hledisek:

- a) dodržování povinností územního celku dle příslušných zákonů,
- b) soulad rozpočtu s finančními prostředky územního celku,
- c) dodržení záměru poskytnuté dotace,
- d) korektnost dokladů po věcné a formální stránce.

Obce a dobrovolné svazky obcí (dále DSO), jejichž hospodaření je přezkoumáváno KÚ OL, jsou povinni tak učinit do 30. června, pokud se rozhodli, si nechat přezkoumat hospodaření auditorem jsou povinni do stejného termínu tuto skutečnost KÚ OL ohlásit. Následně jsou KÚ OL sestaveny časové plány přezkoumání.⁴⁸

V časovém plánu kontrol KÚ OL je uveden název přezkoumaného územního celku nebo DSO, identifikační číslo zkoumaného objektu, datum dílčího přezkoumání a datum konečného přezkoumání.

⁴⁸ zákon č. 420/2004 Sb. o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí

Územní celky si mohou nechat přezkoumat hospodaření od auditora, v takovém případě KÚ OL předá vypracovaný časový plán Ministerstvu financí do 21. 7., přezkoumání územního celku auditorem je provedeno na základě vzájemné smlouvy, což musí územní celek ohlásit KÚ OL do 31. 1. následujícího roku.

Přezkoumání hospodaření územních celků KÚ OL je vykonáváno tak, že do konce kalendářního roku jsou provedeny dílčí kontroly za rok předešlý a po skončení roku jsou vykonávány dílčí kontroly za zbylou část kalendářního roku. Následně je vykonána jednorázová kontrola za celý předešlý kalendářní rok. Územní celek, v kterém žije méně než 800 obyvatel, může být KÚ OL přezkoumán jednorázově. Na KÚ OL je pověřen kontrolou zaměstnanec KÚ OL - kontrolor, který dosáhl úplného středního vzdělání, má praxi v oblasti kontroly a je bezúhonný. Před samotnou kontrolou územního celku, KÚ OL oznámí územnímu celku konání kontroly nejpozději 5 dní od začátku přezkoumání, včetně jména kontrolora, kterému pokud o to požádá, mu musí být předloženy účetní záznamy.

Kontrolor má právo:

- a) vstupovat do objektů a prostorů, které souvisí s objektem kontroly,
- b) být obeznámen s utajovanými informacemi, pokud je k tomu oprávněn dle zvláštního právního předpisu, který je povinen předložit kontrolovanému subjektu,
- c) kontrolovat písemnosti a nosiče dat, obsahující informace potřebné ke kontrole, včetně pořizování kopií nebo přebírání originálů písemností.

Po územním celku může kontrolor žádat:

- a) spolupráci zaměstnanců územního celku při přezkoumávání,
- b) předložení účetních dokladů ve vymezených lhůtách,
- c) dodání vnitřních předpisů týkající se finančního hospodaření a nakládání s majetkem,
- d) poskytnutí pravdivých a úplných informací o přezkoumávání, včetně výsledků přezkoumání v minulých letech.

Povinnosti kontrolora jsou:

- a) ohlásit kontrolovanému územnímu celku termín začátku přezkoumání a předložit písemné pověření a služební průkaz,

- b) vést přezkoumání způsobem, kterým bude zjištěn skutečný stav věci, prostřednictvím pravdivých a úplných informací, za použití správných metod, kterými bude zaručena reprezentativnost daného výběru,
- c) zachovat mlčenlivost o informacích získaných při přezkoumávání územního celku,
- d) písemně stvrdit převzetí písemných záznamů či informací z nosičů dat, u originálních písemností vytvořit pro územní celek kopii, dbát zamezení jejich ztráty či poškození a všechny tyto záznamy bezodkladně po dokončení přezkoumávání vrátit územnímu celku,
- e) zřídit spisovou dokumentaci o vývoji přezkoumávání,
- f) opatřit zápisy z dílčích přezkoumání spolu se zprávou o výsledku přezkoumání hospodaření, následně informovat územní celek o obsahu zápisu, aby došlo k nápravě chyb územního celku a nakonec předložit územnímu celku návrh zprávy o výsledku, který je kontrolor povinen podepsat,
- g) dát příležitost územnímu celku, vyjádřit se do 30 dní od doručení návrhu zprávy o výsledku kontrol, prověřit stanoviska územního celku k tomuto návrhu a odevzdat územnímu celku konečnou verzi zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření.

Přezkoumávaný územní celek má právo:

- a) znát zahájení přezkoumávání a další osoby účastnící se přezkoumávání,
- b) udělit proti kontrolorovi námitku,
- c) znát informace o zápisech z dílčích přezkoumání a znát návrh zprávy o výsledcích přezkoumávání,
- d) vznést stanovisko k návrhu zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření a znát konečné znění této zprávy.

Územní celek je povinen:

- a) dovolit vstup kontrolora a pověřených osob do prostorů souvisejícími se objektem přezkoumání,
- b) zabezpečit spolupráci svých zaměstnanců se zaměstnanci provádějícími přezkoumání,
- c) předložit kontrolorům všechny důležité informace potřebné pro provedení přezkoumání.

Přezkoumání hospodaření územního celku se mohou účastnit společně s kontrolorem i osoby, které byly k této činnosti přibrány a pro které platí stejná práva a povinnosti jako pro kontrolora. Takovými osobami mohou být např. znalci.

Po přezkoumání územního celku je vyhotovena zpráva o výsledcích přezkoumání hospodaření, která je vyhotovena dle výsledků jednorázového přezkoumání nebo dle výsledků z dílčích přezkoumání. Zpráva o výsledcích přezkoumání hospodaření je projednána se starostou územního celku, který obdrží její stejnopis.

Zpráva o výsledcích přezkoumání hospodaření musí mít tyto náležitosti:

- a) název územního celku, jména a funkce kontrolorů a přibraných osob, místo přezkoumávání, časová etapa, ve které probíhalo přezkoumání, rok za které bylo přezkoumání uskutečněno a datum zhotovení zprávy o přezkoumání,
- b) údaje o nalezených chybách a nedostatecích a údaje o povinnostech, které nebyly dodrženy podle příslušných právních předpisů, včetně označení těchto předpisů a dokumentů, ze kterých toto porušení povinností vyplývá,
- c) závěr z přezkoumání,
- d) podpisy kontrolorů a zúčastněných osob na přezkoumání, datovou doložku o převzetí této zprávy územním celkem a podpis představitele územního celku.

Závěrem zprávy o výsledcích přezkoumání hospodaření je konstatování, že:

- a) chyby a nedostatky nebyly zjištěny,
- b) chyby a nedostatky byly zjištěny, ale nejsou závažné,
- c) chyby a nedostatky byly zjištěny a jsou závažné

Závažné chyby a nedostatky mohou mít podobu:

- a) porušení rozpočtové kázně,
- b) špatného vedení účetnictví, které je neúplné, neprůkazné a nesprávné,
- c) pozměňování účetních dokladů,
- d) nedodržení povinností územního celku nebo přesahování pravomocí územního celku,
- e) nenapravení chyb zjištěných v minulých přezkoumáních,

- f) nevytvoření správných podmínek pro přezkoumání, vyplývající z práv a povinností územního celku a kontrolorů (např. umožnit kontrolorovi vstup do objektů souvisejících s přezkoumáním).

Při zjištění chyb a nedostatků je územní celek povinen sjednat nápravu ihned, co byl seznámen se zápisem z dílčího přezkoumání, po odstranění nedostatků podá územní celek informaci o sjednané nápravě kontrolorovi při provedení konečného přezkoumání. Dále je územní celek povinen napravit všechny chyby, které se dozvěděl ze zprávy o výsledcích přezkoumání hospodaření, a to do 15 dní po přezkoumání včetně podání písemné informace o nápravě orgánu, kterým byl celek přezkoumáván. Lhůtu, kterou je určeno, dokdy má územní celek poslat písemné vyjádření k nápravě chyb, uvede kontrolorovi a tím se zaváže k jejímu dodržení. Územnímu celku, který nedodržel v určitém bodě zákon o přezkoumání, např. nepřijme nápravná opatření ke zjištěným chybám nebo neposkytne kontrolorovi požadované informace, hrozí pořádková pokuta do výše 50 000 Kč.⁴⁹

4.4 Výsledky Krajského úřadu Olomouckého kraje v oblasti přezkoumání hospodaření ÚSC a DSO

a) Rok 2010

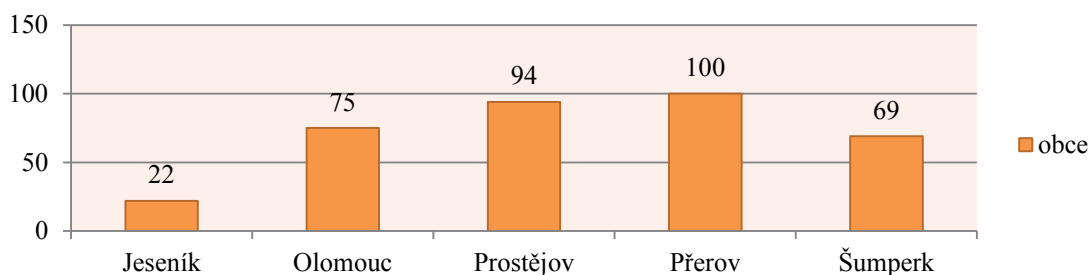
V roce 2010 požádalo o přezkoumání hospodaření KÚ OL 360 obcí z celkového počtu 399 a 51 DSO z 60. Dle kontrolního plánu bylo dílčí přezkoumání provedeno u 360 obcí a 51 DSO. Jednorázové přezkoumání bylo provedeno u 2 obcí. Auditorovi nebo auditorské společnosti zadalo přezkoumat hospodaření 39 obcí 9 DSO.

Dílčí přezkoumání hospodaření byla zahájena dne 6. 8. 2010 a dne 9. 5. 2010 bylo přezkoumání hospodaření ukončeno. Průběh přezkoumání bylo zajištěno 16 zaměstnanci, kteří pracovali na plný úvazek.

Počet přezkoumaných obcí v jednotlivých okresech Olomouckého kraje je uveden na obr. 4.2 a tabulkou tab. 4.5 je popsán podíl přezkoumaných obcí, který byl dosažen v jednotlivých okresech k celkovému počtu obcí v okrese.

⁴⁹ zákon č. 420/2004 Sb. o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí

Obr 4.2. Počet provedených přezkoumání v okresech Olomouckého kraje roku 2010

Zdroj: interní materiály KÚ OL 2010, vlastní zpracování.

V okrese Prostějově byl zaznamenán největší podíl přezkoumaných obcí KÚ OL, a to necelých 97 %, jelikož z 97 obcí bylo přezkoumáno 94. Nejméně obcí bylo přezkoumáno v okrese Olomouci, a to 75 obcí z celkového počtu 96, což je přibližně 78 %. V celém Olomouckém kraji bylo průměrně přezkoumáno přibližně 90 % obcí.

Tab. 4.5 Podíl zkontrolovaných obcí k celkovému počtu obcí za rok 2010

okres	zkontrolovaných obcí	celkem obcí	podíl zkontrolovaných obcí v %
Jeseník	22	24	91,7
Olomouc	75	96	78,1
Prostějov	94	97	96,9
Přerov	100	104	96,2
Šumperk	69	78	88,5
OLK	360	399	90,2

Zdroj: interní materiály KÚ OL 2010, vlastní zpracování.

V tabulce 4.6 je uveden přehled chyb a nedostatků v územních celcích v členění dle typu. Ve sloupci „a“ jsou uvedeny počty územních celků bez nalezených chyb. Sloupcem „b“ jsou vyjádřeny chyby či nedostatky nezávažného charakteru a ve sloupci „c“ jsou uvedeny chyby a nedostatky, které byly klasifikovány jako závažné. Všechny tyto údaje jsou vyjádřeny v procentuálním vyjádření.

Bez nalezených chyb a nedostatků bylo 249 obcí (69,2%) a 39 DSO (76,5%). S chybami či nedostatky nezávažného charakteru bylo vyhodnoceno 84 obcí (23,3%) a 8 DSO (15,7%). Závažné chyby a nedostatky byly nalezeny u 27 obcí (7,5%) a u 4 DSO (7,8%). Celkem bylo v Olomouckém kraji přezkoumáno KÚ OL 411 územních celků, a to 288 bylo bez nedostatků (70,1%), 92 s nezávažnými nedostatky (22,4%) a 31 se závažnými nedostatky a chybami (7,5%).

Tab. 4.6. Přehled chyb a nedostatků v územních celcích v roce 2010

územní celek	počet	a	%	b	%	c	%
obce	360	249	69,2	84	23,3	27	7,5
DSO	51	39	76,5	8	15,7	4	7,8
celkem	411	288	70,1	92	22,4	31	7,5

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2010, vlastní zpracování.

V tabulce 4.7 jsou vyhodnoceny chyby a nedostatky obcí Olomouckého kraje dle počtu obyvatel. Obce byly rozděleny do 5 kategorií, a to:

- 1) 1 – 199 obyvatel (46 obcí),
- 2) 200 – 499 obyvatel (124 obcí),
- 3) 500 – 999 obyvatel (101 obcí),
- 4) 1000 – 4999 obyvatel (87 obcí) a
- 5) nad 5000 obyvatel (2 obce).

Ve sloupci „a“ jsou zaznamenány počty obcí bez chyb, ve sloupci „b“ jsou uvedeny chyby nezávažné a ve sloupci „c“ chyby a nedostatky závažné. Ve sloupci „d“ jsou sečteny chyby závažné a nezávažné, tzn. celková chybovost obcí v příslušné kategorii. Ke všem datům je znám poměr typu chyb k celkovému počtu obcí v kategorii v procentech.

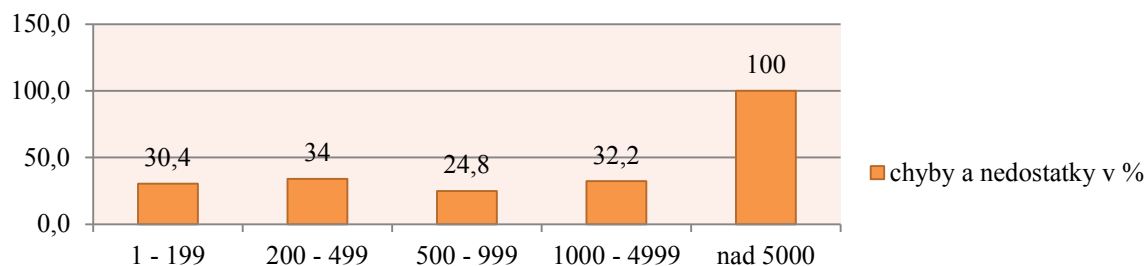
Nejmenší chybovost byla zjištěna v kategorii obcí s 500 – 999 obyvatel. Ze 101 přezkoumaných obcí nebyla u 76 nalezena žádná chyba či nedostatek, což je přibližně 75 %. Kategorie obcí nad 5000 obyvatel byla shledána kategorií s nejvyšším poměrem méně závažných chyb k celkovému počtu obcí v kategorii, a to 50%, jelikož do kategorie nad 5000 obyvatel byly zařazeny pouze 2 obce. V této kategorii bylo zjištěno i nejvíce závažných chyb a nedostatků (50%). Vysoká míra chybovosti byla zpozorována také v kategoriích s počtem obyvatel od 200 do 499 (34%) a dále v kategorii od 1000 do 4999 obyvatel (32,2%), což je znázorněno v grafu pod tabulkou (obr. 4.3.).

Tab. 4.7. Chyby a nedostatky v územních celcích dle počtu obyvatel v roce 2010

počet obyvatel	počet obcí	a	%	b	%	c	%	d	%
1 - 199	46	32	69,6	11	23,9	3	6,5	14	30,4
200 - 499	124	82	66,1	35	28,2	7	5,6	42	34
500 - 999	101	76	75,2	18	17,8	7	6,9	25	24,8
1000 - 4999	87	59	67,8	19	21,8	9	10,3	28	32,2
nad 5000	2	0	0	1	50	1	50	2	100

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2010, vlastní zpracování.

Obr. 4.3. Chyby a nedostatky dle počtu obyvatel v % za rok 2010

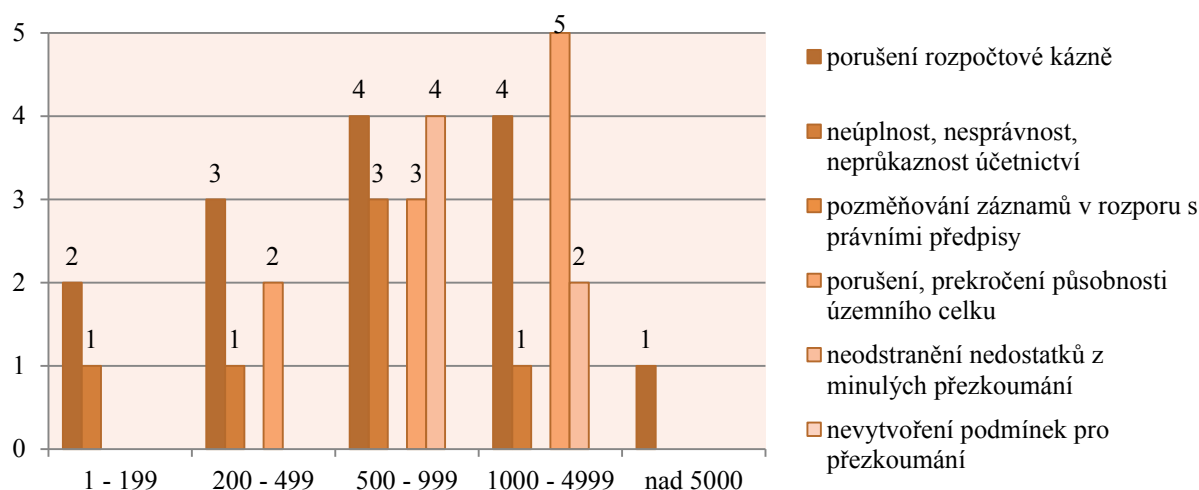

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2010, vlastní zpracování.

Na obr. 4.4 je zobrazen graf, kterým jsou rozčleněny závažné nedostatky a chyby zjištěné u obcí kontrolními pracovníky Krajského úřadu. Tyto chyby jsou rozděleny do 6 typů dle zákona o přezkoumání hospodaření ÚSC a DSO § 10 odst. 3.

Nejčastějším nedostatkem v roce 2010 bylo porušování rozpočtové kázně, takovýchto nedostatků bylo celkem 14 a nejvíce jich bylo zjištěno v obcích s počtem obyvatel od 1 do 999 a 1000 – 4999 obyvatel. Nejméně nedostatků bylo zaznamenáno v oblasti neúplnosti, nesprávnosti a neprůkaznosti účetnictví územních celků, a to celkem 6, nejvíce jich bylo registrováno v obcích s 500 – 999 obyvateli. Stejný počet závažných chyb a nedostatků (6) byl zjištěn v kategorii typu neodstranění nedostatků z minulých přezkoumání, a to také v obcích s obyvateli od 500 – 999 obyvatel.

Obr. 4.4. Typy závažných chyb dle struktury obyvatel 2010

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2010, vlastní úprava

Nedostatek typu porušení rozpočtové kázně spočíval převážně v nedodržení podmínek smlouvy na poskytnuté dotace, nedodržení účelu poskytnuté dotace (volby, sčítání lidu) nebo zadržení finančních prostředků.

Dalším častým nedostatkem v oblasti porušení povinností územního celku či překročení jeho působnosti, byl způsoben tím, že návrh rozpočtu a závěrečného účtu byl vyvěšen na úřední desce kratší dobu než 15 dnů a závěrečný účet nebyl zpracován a schválen do 30.6. Dále také, že územní celek nesplnil nebo nepřijal opatření k nápravě chyb a nedostatků za předcházející rok.

Nedostatky typu neúplnosti, nesprávnosti a neprůkaznosti účetnictví byly způsobeny především v nedostatečné inventarizaci majetku a jeho vyřazení v nesprávné výši.

Dále bylo zjištěno neodstranění nedostatků nalezených při dílčím přezkoumání, např. u některých položek bylo vykázáno překročení rozpočtu, přijetí půjčky nebylo schváleno zastupitelstvem obce, územní celek nevedl odděleně zastavený majetek.

V dalších případech šlo o přetrvávající nedostatky, jako např., že územní celek neuvedl, zda skutečné stavy majetku odpovídají stavu účetnictví nebo nedostatečná inventarizace majetku.

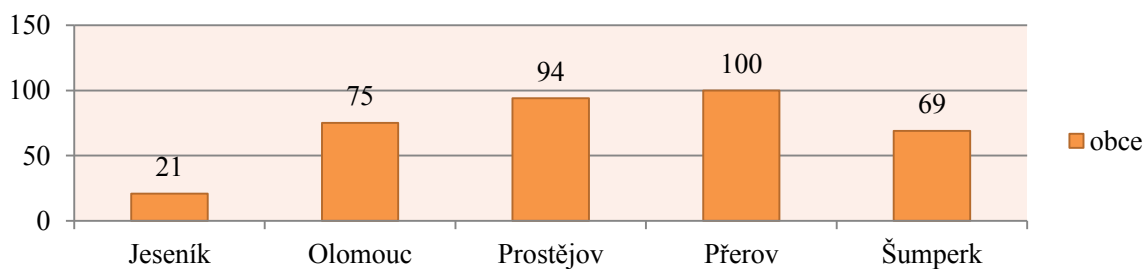
b) Rok 2011

V roce 2011 bylo KÚ OL přezkoumáno 359 obcí z 399 a 52 DSO z 59. Auditorem bylo přezkoumáno 39 obcí a 7 DSO. Dílčí přezkoumání hospodaření bylo provedeno u 357 obcí a u 52 DSO Olomouckého kraje.

Jednorázové přezkoumání bylo vykonáno u 2 obcí. Přezkoumáním hospodaření bylo pověřeno 16 zaměstnanců Krajského úřadu Olomouckého kraje, kteří pracovali na plný úvazek. Přezkoumání hospodaření bylo zahájeno dílčím přezkoumáním, a to dne 8. 8. 2011 a přezkoumávání za rok 2011 bylo ukončeno 18. 5. 2011.

V grafu Obr. 4.5 je uveden počet přezkoumávaných obcí v jednotlivých okresech Olomouckého kraje.

Obr. 4.5. Počet provedených přezkoumání v okresech Olomouckého kraje roku 2011

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2011, vlastní zpracování.

V tabulce 4.8 je uveden procentuální podíl přezkoumaných obcí, který byl dosažen v jednotlivých okresech k celkovému počtu obcí v okrese. V Prostějově byl zjištěn největší podíl přezkoumaných obcí v okrese k celkovému počtu obcí v okrese, a to bezmála 97 %, o něco méně (96,2 %) bylo přezkoumáno obcí v okrese Přerov. Nejmenší podíl přezkoumaných obcí byl zjištěn v okrese Šumperk (88,5 %). Celkem bylo v roce 2011 v Olomouckém kraji přezkoumáno 89,9 % všech obcí.

Tab. 4.8. Podíl zkontrolovaných obcí k celkovému počtu obcí za rok 2011

okres	zkontrolovaných obcí	celkem obcí	podíl zkontrolovaných obcí v %
Jeseník	21	24	91,7
Olomouc	75	96	78,1
Prostějov	94	97	96,9
Přerov	100	104	96,2
Šumperk	69	78	88,5
OLK	359	399	89,9

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2011, vlastní zpracování.

V tabulce 4.9. jsou popsány obce a DSO z hlediska nalezených chyb a nedostatků. V roce 2011 bylo zjištěno, že z 359 kontrolovaných obcí nebyla nalezena chyba u 249 z nich, to je přibližně 69,3 %. Chyby a nedostatky v kategorii méně závažných byly nalezeny u 84 obcí (23,4%). Závažné chyby byly shledány u 27 obcí, což je 7,5 %. Co se týče DSO, tak z 52 přezkoumaných DSO bylo bez chyb 44 (84,6%). Méně závažné chyby a nedostatky byly zjištěny u 7 DSO (13,5%) a závažné nedostatky u 28 DSO, což je 6,8 %. Z celkem přezkoumaných územních celků (411), bylo bez chyby nebo nedostatku 293, což je 71,3 %. S méně závažnou chybou 7 územních celků a s vážnými chybami nebo nedostatky jen 1 územní celek.

Tab. 4.9. Chyby a nedostatky v územních celcích za rok 2011

územní celek	počet	a	%	b	%	c	%
obce	359	249	69,3	84	23,4	27	7,5
DSO	52	44	84,6	7	13,5	1	1,9
celkem	411	293	71,3	91	22,1	28	6,8

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2011, vlastní zpracování.

Přehled chyb a nedostatků dle počtu obyvatel v obcích za rok 2011 je zobrazen tabulkou 4.10. Jak bylo zmíněno výše, dle počtu obyvatel byly obce uspořádány do 5 kategorií. Ve sloupcích

a – d jsou uvedeny počty chyb a nedostatků v členění zda byl nalezen nedostatek, byl nalezen méně závažný nedostatek, byl nalezen závažný nedostatek a ve sloupci d jsou sečteny závažné a nezávažné nedostatky.

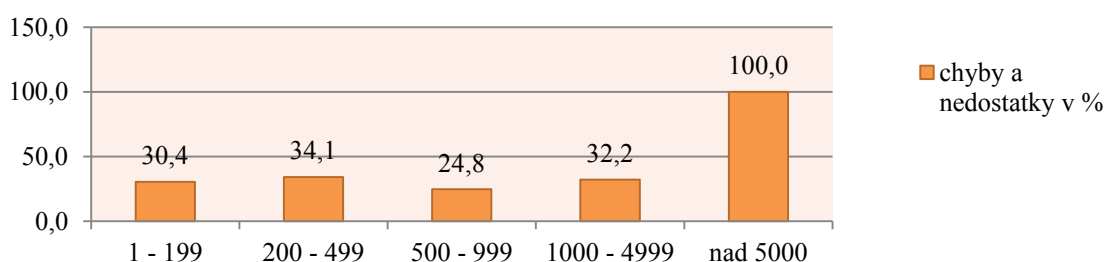
V kategorii obcí s počtem obyvatel v rozmezí od 500 do 999 byla zjištěna nejmenší chybovost, u 75,2 % obcí nebyla zjištěna žádná chyba. Nejvíce méně závažných chyb a nedostatků bylo nalezeno v kategorii obcí nad 5000 obyvatel (50 %), což je dáno tím, že v této kategorii jsou pouze dvě obce. Druhou kategorií s vysokou chybovostí byla kategorie od 200 do 499 obyvatel, a to 28,5 %, z celkového počtu přezkoumaných obcí v kategorii (123) bylo s těmito nedostatky 35 obcí. Velmi závažné chyby a nedostatky byly nejvíce patrné, kromě kategorie nad 5000 obyvatel, kde byla zjištěna chybovost 50 %, v kategorii obcí od 1000 do 4999 obyvatel, a to 10,3 %. Nejvyšší míra chybovosti byla zaznamenána u obcí v kategorii nad 5000 obyvatel (100 %) a v obcích s obyvateli v rozmezí od 200 do 499 obyvatel (34,1 %), což je uvedeno v grafu na obr. 4.6.

Tab. 4.10. Chyby a nedostatky v územních celcích dle počtu obyvatel za rok 2011

počet obyvatel	počet obcí	a	%	b	%	c	%	d	d %
1 - 199	46	32	69,6	11	23,9	3	6,5	14	30,4
200 - 499	123	82	66,6	35	28,5	7	5,7	42	34,1
500 - 999	101	76	75,2	18	17,8	7	6,9	25	24,8
1000 - 4999	87	59	67,8	19	21,8	9	10,3	28	32,2
nad 5000	2	0	0,0	1	50	1	50	2	100,0

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2011, vlastní zpracování.

Obr. 4.6. Chyby a nedostatky za rok 2011

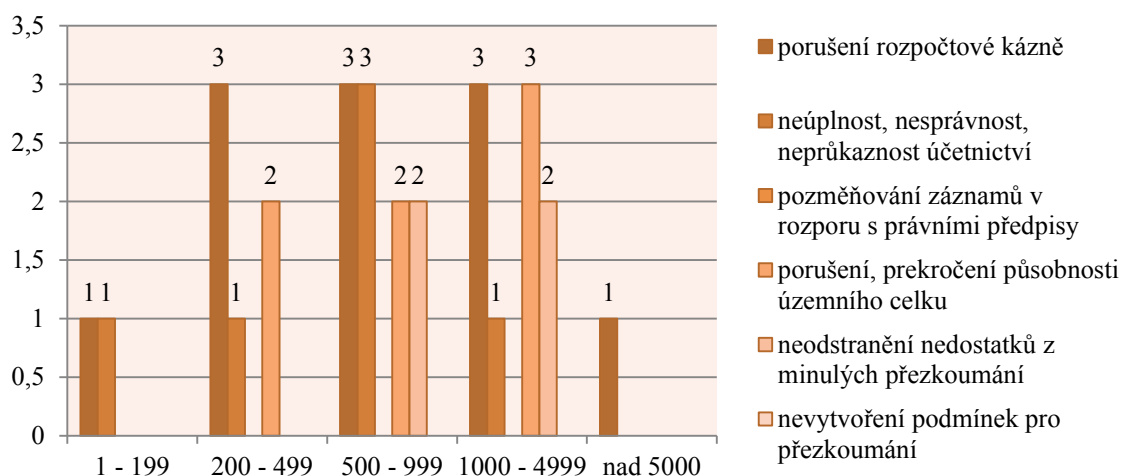

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2011, vlastní zpracování.

Na obrázku 4.7 jsou popsány typy závažných chyb a nedostatků dle struktury obyvatel, které byly zjištěny při přezkoumání v roce 2011. Nejčastějším závažným nedostatkem v tomto roce bylo porušení rozpočtové kázně, které se objevilo v 11 případech, a to nejčastěji v obcích s obyvateli od 200 do 4999 obyvatel. Druhým častým nedostatkem bylo porušení nebo překročení působnosti územních celku, které bylo zaznamenáno v 7 případech, nejvíce

v kategorii obcí s počtem obyvatel od 1000 do 4999. Nedostatek typu „pozměňování záznamů v rozporu s právními předpisy“ nebyl nalezen v žádné kategorii obcí.

Obr. 4.7. Typy závažných chyb dle struktury obyvatel 2011

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2011, vlastní zpracování.

Dle interních materiálů KÚ OL byly u výše zmíněných nedostatků zjištěny tyto konkrétní pochybení, a to:

- nedodržení povinností inventarizace veškerého majetku a závazků,
- zjištění rozdílů mezi schváleným rozpočtem a schváleným rozpočtem po změnách ve Výkazu o plnění rozpočtu,
- chybného výpočtu opravných položek k účtu 311 – Odběratelé,
- nedodržení postupu účtování při účtování investiční dotace,
- nesplnění přijatých opatření k nápravě chyb a nedostatků,
- nepodání písemné zprávy o plnění přijatých opatření ke stanovenému termínu přezkoumávajícímu orgánu,
- nedůsledného provádění předběžné kontroly plánovaných a připravovaných operací.

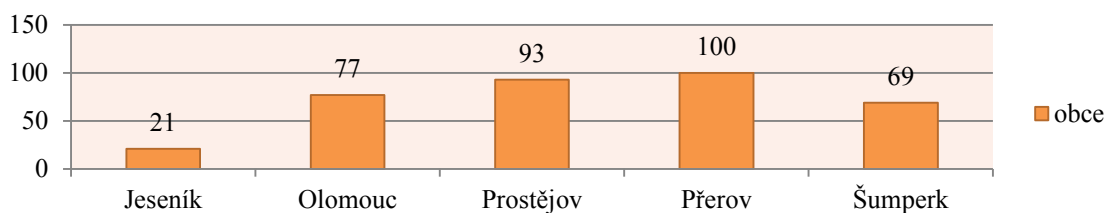
c) Rok 2012

V roce 2012 požádalo KÚ OL o přezkoumání hospodaření dle zákona č. 420/2004 Sb. 360 obcí z celkového počtu 399 obcí a 48 dobrovolných svazků obcí z celkového počtu 55 dobrovolných svazků obcí. Dle sestaveného kontrolního plánu, bylo kontrolními pracovníky provedeno dílčí přezkoumání hospodaření u 357 obcí a 48 dobrovolných svazků obcí. U 3 obcí z celkového počtu 360 bylo provedeno pouze jednorázové přezkoumání. Přezkoumání hospodaření zadalo auditorovi nebo auditorské společnosti 39 obcí a 7 dobrovolných svazků obcí. Dílčí přezkoumání v tomto roce byla zahájena dne

2. 8. 2012 a přezkoumání hospodaření bylo ukončeno 17. 5. 2012. Průběh přezkoumání bylo zajišťováno 16 zaměstnanci, kteří pracovali na plný úvazek a jedním zaměstnancem, který pracoval na dohodu a provedení práce. Celkem tedy průběh přezkoumání zajišťovalo 17 pracovníků.

Počet přezkoumaných obcí a dobrovolných svazků obcí v jednotlivých okresech (DSO) je znázorněn na Obr. 4.8. Vyšší vypovídající hodnotu mají data znázorněna v tab. 4.11, kde je uveden procentuální podíl zkontrolovaných obcí v jednotlivých okresech k celkovému počtu obcí v okresech Olomouckého kraje. Jak je z tabulky zřejmé, nejvyššího podílu přezkoumaných obcí bylo dosaženo v okrese Přerov, a to 96,2 %. Nejmenšího podílu v okrese Olomouc, kde bylo přezkoumáno hospodaření u 80,2 % všech obcí. Ve všech okresech byl podíl přezkoumaných obcí vysoký, čemuž odpovídá celkový podíl přezkoumaných obcí v celém kraji, a to 90,2 %.

Obr. 4.8. Počet provedených přezkoumání v okresech Olomouckého kraje roku 2012

Zdroj: interní materiály KÚ OL 2012, vlastní zpracování.

Tab. 4.11. Podíl zkontrolovaných obcí k celkovému počtu obcí za rok 2012

okres	zkontrolovaných obcí	celkem obcí	podíl zkontrolovaných obcí v %
Jeseník	21	24	87,5
Olomouc	77	96	80,2
Prostějov	93	97	95,8
Přerov	100	104	96,2
Šumperk	69	78	88,5
OLK	360	399	90,2

Zdroj: Interní materiály kraje 2012, vlastní zpracování.

Jak je uvedeno v §10 v zákoně o přezkoumání hospodaření ÚSC a DSO, je v závěru zpráv o přezkoumání hospodaření uvedeno, jaké byly nalezeny typy chyb, a to:

- nebyly nalezeny chyby a nedostatky,
- byly nalezeny nezávažné chyby a nedostatky,
- byly nalezeny chyby a nedostatky závažného charakteru (viz str. 14).

V roce 2012 bylo zjištěno, že z celkového počtu obcí (360), nebyla zjištěna žádná chyba ani nedostatek u 275 obcí, což je představováno 76,4 %. U 71 obcí byly zjištěny chyby a nedostatky nezávažného charakteru, to odpovídá 19,7 % z celkového počtu obcí. Závažné chyby a nedostatky byly nalezeny u 14 obcí, což představuje 3,9% obcí z celkového počtu 360.

U dobrovolných svazků obcí bylo bez chyb a nedostatků 87,5 %, což znamená, že z celkového počtu 48 bylo bez chyb 42 DSO. Nezávažná chyba či nedostatek byl zjištěn u 6 DSO, to je 12,5 %, závažné chyby a nedostatky u DSO nebyly nalezeny. Za Olomoucký kraj bylo celkem přezkoumáno 408 územních celků, z toho 317 bylo bez chyb (77,7 %), 77 s chybami nezávažného charakteru (18,9 %) a u 17 územních celků byly zjištěny závažné chyby a nedostatky (3,4 %). Typy a počet chyb a nedostatků je uveden v následující tabulce (tab. 4.12).

Tab. 4.12. Chyby a nedostatky v územních celcích za rok 2012

územní celek	počet	a	%	b	%	c	%
obce	360	275	76,4	71	19,7	14	3,9
DSO	48	42	87,5	6	12,5	0	0
celkem	408	317	77,7	77	18,9	17	3,4

Zdroj: interní materiály KÚ OL 2012, vlastní zpracování.

Druhy a počet chyb a nedostatků v přezkoumaných obcích, lze členit do 5 kategorií dle počtu obyvatel, které jsou uvedeny v tabulce 4.13. První kategorií jsou obce do 199 obyvatel, kterých je 46. Druhou kategorií jsou obce od 200 do 499 obyvatel, jejichž počet je 124, ve třetí kategorii v rozmezí od 500 do 999 obyvatel je zahrnuto 101 obcí. V kategorii od 1000 do 4999 obyvatel je 86 obcí a v kategorii s nejvyšším počtem obyvatel, a to nad 5000 jsou 3 obce. Jednotlivými sloupci „a“, „b“ a „c“ jsou popsány typy chyb a nedostatků v jednotlivých kategoriích včetně procentuálního vyjádření těchto chyb z celkového počtu obcí v kategorii (viz str. 14). Sloupcem „d“ je vyjádřena celková chybovost v kategorii bez členění zda šlo o chyby a nedostatky závažné či nezávažné spolu s údajem v procentuálním vyjádření. Výsledkem je zjištění, v které kategorii obcí dle počtu obyvatel byla zaznamenána nejvyšší chybovost. Přehlednější zobrazení tohoto výsledku je vyjádřeno grafem obr. 4.9.

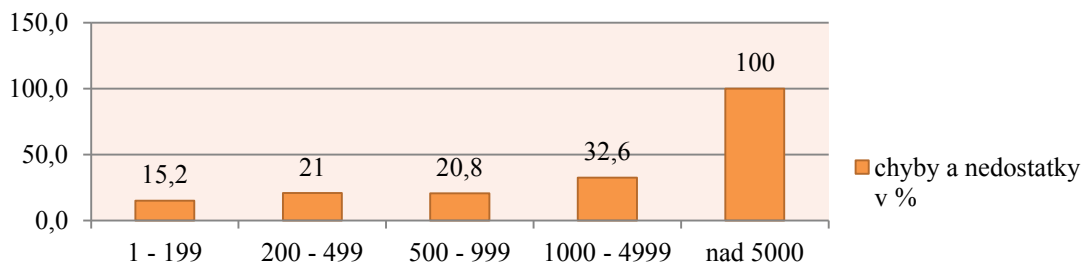
Tab. 4.13. Chyby a nedostatky v územních celcích dle počtu obyvatel za rok 2012

počet obyvatel	počet obcí	a	%	b	%	c	%	d	%
1 - 199	46	39	84,8	6	13	1	2,2	7	15,2
200 - 499	124	98	79	20	16,1	6	4,8	26	21
500 - 999	101	80	79,2	18	17,8	3	3	21	20,8
1000 - 4999	86	58	67,4	24	27,9	4	4,7	28	32,6
nad 5000	3	0	0	3	100	0	0	3	100

Zdroj: interní materiály KÚ OL 2012, vlastní zpracování.

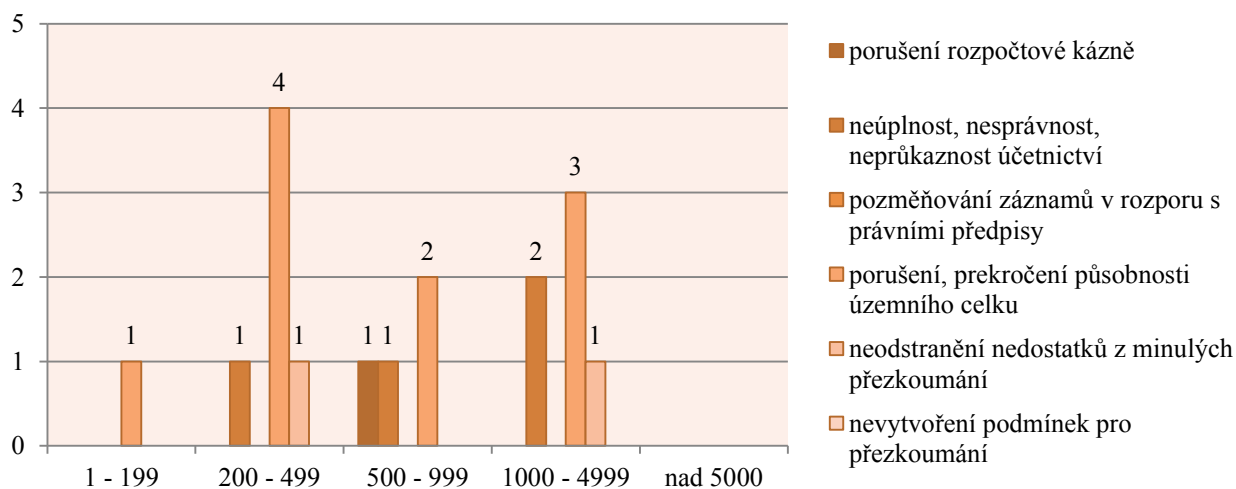
V kategorii 1-199 byla zaznamenána chybovost 15,2%, což bylo s porovnáním s ostatními kategoriemi vyhodnoceno jako nejmenší. Kategorie obcí s počtem obyvatel v rozmezí 200 do 499 a 500 do 999 měly téměř shodné výsledky, a to 21 % a 20,8 % nalezených chyb zjištěných při přezkoumání jejich hospodaření. U skupiny obcí s vyšším počtem obyvatel (1000 – 4999) byla zjištěna chybovost u téměř 33%. 100 % chybovost byla vyhodnocena u obcí s počtem obyvatel nad 5000, jelikož jsou v této kategorii pouze 3 obce a chyby jsou nezávažného charakteru, není tento výsledek tolik znepokojující.

Obr. 4.9 chyby a nedostatky v %

Zdroj: interní materiály KÚ OL 2012, vlastní zpracování.

Obr. 4.10. Typy závažných chyb dle struktury obyvatel 2012

Zdroj: interní materiály KÚ OL 2012, vlastní zpracování.

Nejčastější závažné nedostatky a chyby znázorněné na obr. 4.10 lze členit do kategorií:

- porušení povinností územního celku nebo přesahování jeho působnosti,
- nesprávnost, neúplnost a neprůkaznost účetnictví,
- neodstranění nedostatků a chyb s dílčího přezkoumání nebo z přezkoumání v minulých letech,
- porušení rozpočtové kázně.

Nejvyšší počet závažných chyb a nedostatků byl nalezen u obcí v kategoriích s 200 do 499 obyvateli a s 1000-4999 obyvateli, a to 6. V obcích nad 5000 obyvatel nebyla zaznamenána žádná závažná chyba či nedostatek. Nedostatek, který se vyskytoval nejčastěji, měl podobu porušení nebo překročení působnosti územního celku, a to v 10 případech, nejčastěji šlo o nezveřejnění návrhu závěrečného účtu územním celkem způsobem umožňujícím dálkový přístup, nebo nedodržení doby stanovené zákonem, po kdy má být zveřejněn návrh rozpočtu nebo závěrečného účtu.

Nedostatek v kategorii neúplnosti, nesprávnosti a neprůkaznosti účetnictví byl zaviněn inventarizací majetku, při které nebyl zjištěn skutečný stav majetku, dále nebyly zaúčtovány inventarizační rozdíly.

d) Srovnání let 2010, 2011, 2012

V tabulce 4.14 je uvedena míra přezkoumaných územních celků v období let 2010 až 2012 v procentuálním vyjádření. V jednotlivých okresech se tato míra přezkoumaných územních celků měnila jen minimálně, kromě okresu Jeseník a Olomouc, kdy v Jeseníku byl zaznamenán pokles podílu přezkoumaných obcí k celkovému počtu obcí v okrese, a to o 4,2 p. b. V Olomouci byl zaznamenán zvyšující se podíl přezkoumaných územních celků, a to o 2,1 p. b. Za celý Olomoucký kraj je možné říci, že v počtu přezkoumaných územních celků v období 2010 až 2012 nebyly zaznamenány velké změny.

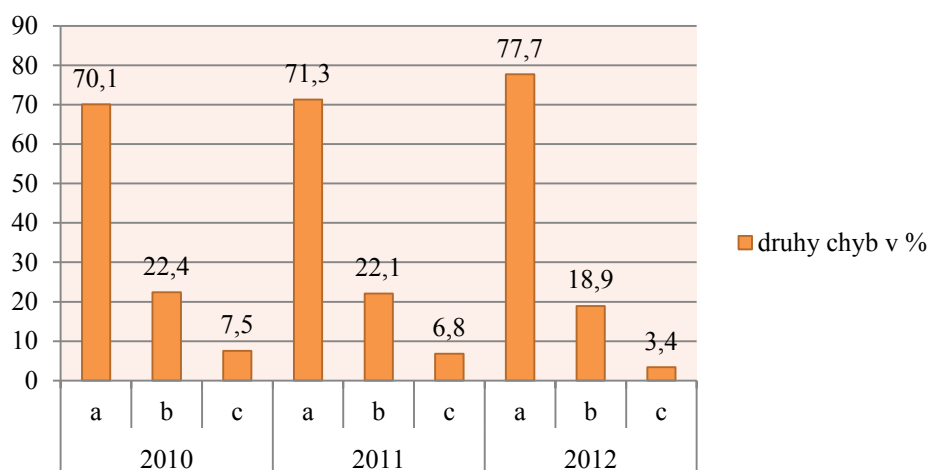
Tab. 4.14. Přezkoumané územní celky v období let 2010 - 2012

okres	podíl zkontrolovaných obcí v %		
	2010	2011	2012
Jeseník	91,7	91,7	87,5
Olomouc	78,1	78,1	80,2
Prostějov	96,9	96,9	95,8
Přerov	96,2	96,2	96,2
Šumperk	88,5	88,5	88,5
OLK	90,2	89,9	90,2

Zdroj: interní materiály KÚ OL 2010 – 2012, vlastní zpracování.

Na obr. 4.11 jsou uvedeny druhy chyb a nedostatků v procentuálním vyjádření za období let 2010 – 2012. Sloupcem „a“ je charakterizován podíl územních celků bez chyb k celkovému počtu přezkoumaných územních celků v příslušném roce. Podíl územních celků bez chyb byl ve zkoumaném období v rozmezí 70,1 až 77,7 %, pozitivním zjištěním je, že počet územních celků bez chyb a nedostatků v průběhu let stoupá. Sloupcem „b“ je představován podíl zjištěných nezávažných nedostatků, u kterých byla zaznamenána klesající tendence. Z 22,4 % v roce 2010, pokles tento počet o 3,5 p. b. v roce 2012. Taktéž u závažných nedostatků a chyb, představovaných sloupcem „c“ byl zjištěn pokles, a to o přibližně o 55 %, kdy v roce 2010 byly u 7,5 % přezkoumaných územních celků zjištěny závažné chyby, oproti roku 2012, kdy závažné chyby byly nalezeny u 3,4 % přezkoumaných územních celků.

Obr. 4.11. Druhy chyb v % za období let 2010 - 2012

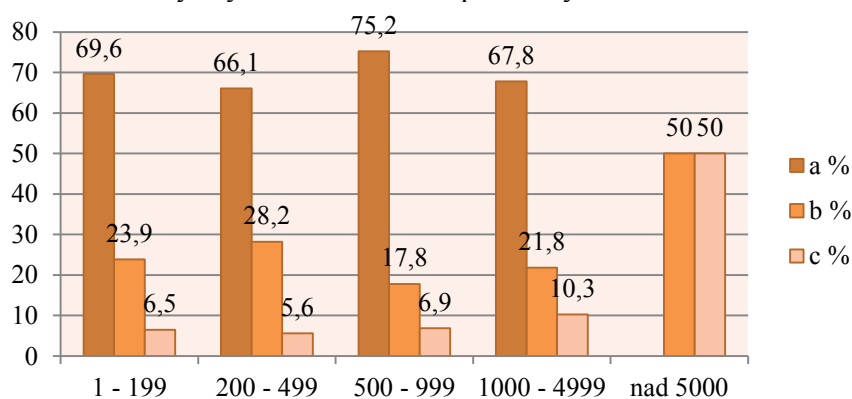

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2010 – 2012, vlastní zpracování.

Na obrázcích 4.12, 4.13 a 4.14 jsou popsány druhy nedostatků a chyb za jednotlivé roky zkoumaného období dle počtu obyvatel. Kategorii, kde bylo ve všech letech zjištěno největší

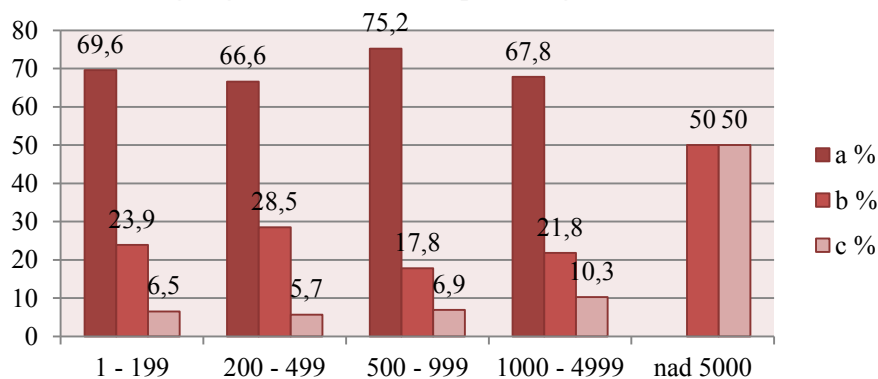
podíl chyb jak závažného či nezávažného charakteru, je kategorie s obyvateli nad 5000 obyvatel, jak už bylo zmíněno výše, tento výsledek je zkreslen, jelikož tato kategorie obsahuje 2 – 3 obce. Dalšími kategoriemi s velkou mírou chyb nezávažného charakteru byly v průběhu let kategorie s obyvateli v intervalu od 200 do 499 obyvatel a v roce 2012 kategorie s obyvateli od 1000 do 4999 obyvatel. V těchto kategoriích obyvatel bylo zjištěno i nejvíce chyb závažného charakteru. Naopak nejméně nedostatků bylo nalezeno v obcích od 500 do 999 obyvatel. Z obrázků je zřejmé, že v roce 2012 byly zaznamenány nejlepší výsledky v oblasti obcí, kde nebyly zjištěny chyby, a to 84,8 % v kategorii do 199 obyvatel.

Obr. 4.12. Druhy chyb a nedostatků dle počtu obyvatel za rok 2010

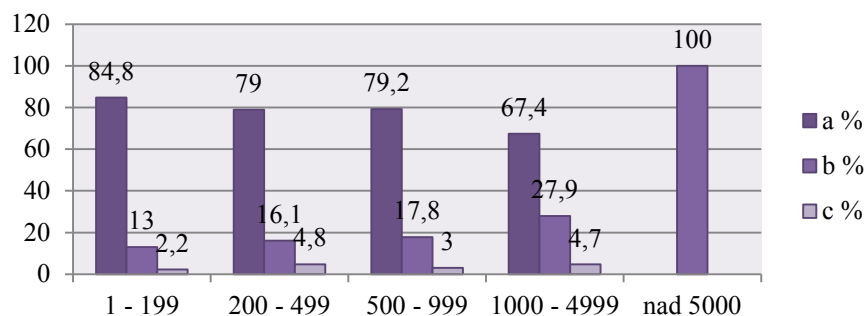
Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2010, vlastní zpracování.

Obr. 4.13. Druhy chyb a nedostatků dle počtu obyvatel za rok 2011

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2011, vlastní zpracování.

Obr. 4. 14 Druhy chyb a nedostatků dle počtu obyvatel za rok 2012

Zdroj: Interní materiály KÚ OL 2012, vlastní zpracování.

Co se týče závažných chyb a nedostatků, jejich počet v průběhu sledovaného období značně klesl a to o 45,2 %, kdy v roce 2010 bylo zaznamenáno při přezkoumání územních celků 31 závažných chyb a nedostatků, oproti roku 2012, kdy počet těchto nedostatků bylo pouze 17. Typů nejčastěji nalezených nedostatků byly v průběhu let podobné, v roce 2010 byly nedostatky nalezeny nejvíce v oblasti porušení rozpočtové kázně, a to ve 14 případech, stejně tak jako v roce 2011, kdy byl tento nedostatek zjištěn v 11 případech. Roku 2012 byly nedostatky nejčastěji zjištěny v případě překročení nebo porušení působnosti územního celku, což bylo zjištěno v 10 případech.⁵⁰

⁵⁰ Interní materiály Krajského úřadu Olomouckého kraje z let 2010, 2011, 2012

5 ZÁVĚR

Bakalářská práce byla zaměřena na kontrolu přenesené působnosti státní správy a cílem práce bylo klasifikovat přezkumy hospodaření obcí dle velikosti obcí a zjištěných výsledků přezkumů, které jsou vykonávány Krajským úřadem Olomouckého kraje v přenesené působnosti za období let 2010-2012.

Přezkoumání hospodaření územních celků je prováděno Krajským úřadem za účelem zjistit, zda územní celky dodržují povinnosti stanovenými zvláštními předpisy, zda je hospodaření územních celků v souladu s finančními prostředky, zda je dodržován účel poskytnuté dotace a také věcná a formální správnost účetních dokladů

V druhé kapitole byla řešena přenesená působnost státní správy a její vykonavatelé, zejména přenesená působnost v nižších a vyšších územních celcích. Třetí kapitolou byla charakterizována kontrola ve veřejné správě a její typy, kontrolní systém v ČR a kontrola na úrovni samospráv. Ve čtvrté kapitole bylo téma bakalářské práce zkoumáno z praktického hlediska, a to zejména výsledky z přezkoumání hospodaření územních celků, které bylo vykonáváno Krajským úřadem Olomouckého kraje v přenesené působnosti.

V Olomouckém kraji je 399 obcí a jejich velikostní struktura je následující, v kategorii do 199 obyvatel bylo evidováno 44 obcí, v kategorii od 200 do 499 obyvatel 125 obcí, v kategorii od 500 do 999 obyvatel 108 obcí, v další kategorii od 1000 do 1999 obyvatel 76 obcí, od 2000 do 4999 obyvatel 33 obcí a nad v kategorii nad 5000 obyvatel je 14 obcí.

Z výsledků je zřejmé, že za sledované období let 2010-2012 se počet přezkumů hospodaření příliš neměnil a pohyboval se vždy průměrně okolo 75 % z celkového počtu obcí. Počet nalezených chyb a nedostatků byl v průběhu sledovaného období velmi podobný. Nejčastějšími nedostatky byly zjištěny v oblasti porušení rozpočtové kázně a překročení působnosti územního celku. Pozitivním zjištěním bylo, že počet zjištěných závažných chyb a nedostatků poklesl v roce 2012 oproti roku 2011 o 45,2%.

Autorka dospěla mimo jiné k názoru, že počet zjištěných chyb a nedostatků, obzvláště závažného charakteru bude v budoucnu klesat, zejména díky zlepšujícím se znalostem zaměstnanců veřejné správy a díky stále se zdokonalujícím informačním systémům a elektronizaci veřejné správy, což pomůže urychlit a zpřesnit její výkon. Dle mého názoru by přispělo ke zlepšení informovanosti obcí a veřejnosti umístění výsledků kontrol na webových stránkách Olomouckého kraje.

Seznam použité literatury:

Odborná literatura

1. HENDRYCH, Dušan. *Správní práv.* Obecná část. 8. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012. 832 s. ISBN 978-80-7179-254-3.
2. HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR.* Praha: Aleš Čeněk, 2008. 234 s. ISBN 978-807380-096-3.
3. PRŮCHA, Petr. *Správní právo.* Obecná část. 8 dopl. aktual. vyd. Brno. Aleš Čeněk, 2012, 428 s. ISBN 978-80-7239-281-0.
4. NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě.* 1. vyd. Praha Wolters Kluwer ČR, 2010. 160 s. ISBN 978-80-7357-558-8.

Právní předpisy

1. Zákon č. 128 ze dne 12. dubna 2000 o obcích (obecním zřízení). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 38. Dostupný z:
<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-128>
2. Zákon č. 131 ze dne 13. dubna 2000 o hlavním městě Praze. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 39. Dostupný z:
<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-131>
3. Zákon č. 320 ze dne 9. srpna 2001 o finanční kontrole. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2001, částka 122. Dostupný z:
<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-320>
4. Zákon č. 420 ze dne 10. června 2004 o přezkoumávání hospodaření územních samosprávních celků a dobrovolných svazků obcí. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 138. Dostupný z:
<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-420>

Elektronické zdroje

1. MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ V ČR. Nuts. *Strukturální fondy* [online]. [cit. 2014-07-15]. Dostupné z:
<http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Informace-a-dokumenty/slovník-pojmu/N/NUTS>
2. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Statistická ročenka Olomouckého kraje 2013*. [online]. 15. 7. 2014 [cit. 2014-07-15]. Dostupné z:
http://www.czso.cz/csu/2013ediciplan.nsf/krajpubl/711011-13-r_2013-xm
3. KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE. *Kontrola*: In: [online]. [cit. 2014-07-15]. Dostupné z: <http://www.kr-olomoucky.cz/kontrola-cl-5.html>
4. KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE. *Organizační struktura*: [online]. 15. 7. 2014 [cit. 2014-07-15]. Dostupné z:
<http://www.kr-olomoucky.cz/3-organizacni-struktura-cl-302.html>

Seznam zkratk:

ČR – Česká republika

DSO – Dobrovolné svazky obcí

KÚ OL – Krajský úřad Olomouckého kraje

NKÚ – Nejvyšší kontrolní úřad

NUTS - Nomenklatura územních statistických jednotek

p.b. – procentní bod

ÚOHS – Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;

- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);

- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;

- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;

- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 15. 7. 2014

jméno a příjmení studenta

Seznam příloh

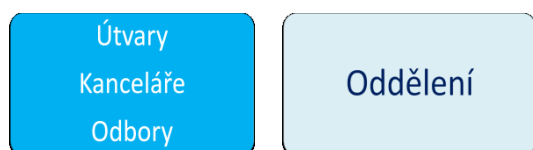
Příloha č. 1 Organizační struktura na Krajském úřadě Olomouckého kraje

Příloha č. 2 Žádost o přezkoumání hospodaření

Organizační struktura na Krajském úřadě Olomouckého kraje

Vysvětlivky:

Zdroj: Interní materiály Krajského úřadu Olomouckého kraje, vlastní zpracování.

Příloha č. 2 - žádost o přezkoumání hospodaření

.....
(*Název a sídlo obce, dobrovolného svazku obcí*)

Krajský úřad Olomouckého kraje
Kancelář ředitele
Oddělení kontroly
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

Vdne.....

Č.j.:.....

Žádost o přezkoumání hospodaření za rok

V souladu s ustanovení § 42 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a s ustanovením § 4 odst. 1 zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, žádáme o přezkoumání hospodaření shora uvedené *obce/ uvedeného dobrovolného svazku obcí* za kalendářní rok

Počet obyvatel přihlášených v obci k trvalému pobytu ke dni 1. ledna 20XX (rok, za který žádáte o přezkoumání) byl

Obec *provazuje/neprovozuj*e hospodářskou činnost.

Obec je plátcem DPH od.../neplátcem DPH.

.....
*starosta obce, osoba určená
stanovami dobrovolného svazku
obcí
jméno, příjmení*

Žádost je zaslána prostřednictvím datové schránky obce v souladu s ustanovením § 17 a 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.